MIC. # 9315 (RAB. 2333)

CARMI, ISAIAH HAI BEN JOSEPH,

DERASHOT LE-SHABAT VELA-MO‘ADIM.

דרשות לשבת ולמועדים.

REGGIO: [BETWEEN 1780-1785]

ITALIAN SCRIPT

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

הועתק והוכנס לאינטרנט
www.hebrewbooks.org
ע"י חיים תש"ע

These images are from the collection of the Library of the Jewish Theological Seminary (JTS). JTS holds the copyrights to these images. The images may be downloaded or printed by individuals for personal use only, but may not be quoted or reproduced in any publication without the prior permission of JTS.

www.hebrewbooks.org
חברת רחבות לעזרת

LIBRARY
OF THE
JEWISH THEOLOGICAL SEMINARY
OF AMERICA

4750
3000
350
8100
1000

750
4350
5100

7.50
350
1000

בירושלמי שאין שמעון בבבא שמעון 5a

מי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
מאי שנא התם דכתיב ביה שמעון וכתיב ביה שמעון
ומאי שנא הכא דכתיב ביה שמעון ולא כתיב ביה שמעון
אלא התם כיון דכתיב ביה שמעון אבי שבטים
הכא כיון דלא כתיב ביה שמעון אבי שבטים
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון
ומי כתיב ומי כתיב ומי כתיב כתיב כאן שמעון

לכבוד מר גלן

כי יקרא בשבתו ויאמרו כי ניתקלתי עם אדם שלמה שיחתך
גלן יפנק לשעה: גלן
ולהלה מלך ירושלים ירצה שמעה מקום בקרוב את הרעיון
כשהגיעו, רבים שם,
מדוע לעבוד שעתיים שעון מקצר בשבועה פעמיים —
כי מלים שפע ני לעון ועתקים גלן כבני פלשתים שיבי.
שמעה ישמח בשעה שם שבשבים שבינון לפ ילמדים וי
אוה בבני שעה שקבל שעה שה פעה שפן שעון גלן לאל
שם שבשה. יעוד שם שיעשו בכר גלן ועה שעה שה
שם שבשה כפנין ובפעה שפה שה שבשלה עלן לעבלה ושיב

[illegible] una volta i miei [illegible] contemplano una volta innanzi
a [illegible] che l'animale più [illegible] non vi sia di anche
[illegible] che la più vaga di corone e, e vi dorato si [illegible]
la maestà sua. [illegible] stupido [illegible]
[illegible] la mano [illegible] ~~ignea~~ porge [illegible]
[illegible] alle stanze il dono [illegible]
[illegible] ~~nato~~ [illegible] [illegible]
[illegible] che [illegible]
[illegible] che [illegible]
avendo tratto alle case a [illegible]
[illegible] abbiano, [illegible] anche a colui che [illegible]
[illegible] le [illegible]
[illegible] ~~se~~ [illegible]
e col consiglio [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[illegible] [illegible]
[

[illegible] o. Chi è mai
chi è mai tra noi che [illegible] non viva in
[illegible] contro Dio sapientissimo
[illegible] d'qualche
[illegible] che [illegible]
[illegible] nel [illegible] orrido inevitabile
[illegible] del peccato Dio che [illegible]
ovvero l'occasione delle sue [illegible] requisite, ne pera [illegible]
il [illegible] Le sue [illegible] [illegible]
[illegible] la sua [illegible]
[illegible] e [illegible] ita. [illegible]
[illegible] avaro [illegible]
d'ogni altro [illegible]
[illegible] proprio tesoro [illegible]
[illegible] d'augurarsi [illegible]
[illegible] d'qualche
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]
[illegible] [illegible] [illegible]

٤٥ مسئلہ

اگر مسلم یا ذمی نے کسی حربی کا مال بغیر امان کے لیا تو اس پر اس کا ضمان واجب نہیں ہے اور اگر اس حربی نے امان لے کر مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب ہے اور اگر مسلمان نے امان لے کر حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب ہے اور اگر ذمی نے امان لے کر حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب ہے اور اگر حربی نے امان لے کر ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب ہے اور اگر مسلمان نے بغیر امان کے حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے بغیر امان کے حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے بغیر امان کے ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے بغیر امان کے مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے بغیر امان کے مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے بغیر امان کے ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے امان لے کر حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے امان لے کر ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے امان لے کر مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے بغیر امان کے حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے بغیر امان کے ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے بغیر امان کے مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے امان لے کر حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے امان لے کر ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے امان لے کر مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے بغیر امان کے حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے بغیر امان کے ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے بغیر امان کے مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے امان لے کر حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے امان لے کر ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے امان لے کر مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے بغیر امان کے حربی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے بغیر امان کے ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر مسلمان نے بغیر امان کے مسلمان کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر حربی نے امان لے کر ذمی کا مال لیا تو اس پر ضمان واجب نہیں ہے اور اگر ذمی نے امان لے کر حرب

1a.

Vivere al Secolo, e vivere a Dio, sono due proponimenti tra se contrari
due
sono discordanti sforzi, che prima potrebbero l'acqua ed il fuoco
far pace.
La luce le tenebre accordarsi insieme, che non questi accordarsi
ed in un sol cuore annidare uniti. Figuratevi il primo d'essi
il secondo
vivere appariscente e vetrina di pasce, l'altro non mira se non se
alla sostanza ed alla realità degli obbietti. Quello vende dir
così a materializzare lo spirito, questo opprimamente a spiri-
=tualizzar la materia. Quello ha per oggetto di ergere a solenne
l'uomo abbietto alla sommità della sfera; l'altro di
abbassare di deprimere il più elevato, al fango più vile. Di
come mai la fede vostra potrebbe essere così viva in una
la grazia, ed essere analoga l'esercizio stesso? Sperare
ingannati noi! esprime, con piede di franco noi camminiamo
queste vie mondane, e ne seguiamo con cuor di sicuro le
traccie, come se materia, e spirito, come se Dio, e mondo
fosser pure e volessero le cose medesime. Dio eterno che
fatale assurdo, che atroce inganno! Non è egli invero enorme
cecità, deplorabile a vedere con altri comporre (col fuoco l'acqua) col fango calcare, col
poco alle prediche, la superbia, la perversione, la cavità
la gola, coll'orazioni coi digiuni colla cavità colle macerazioni?
non tanto pianto di male nel più fel mostro
e crudele del fango terreno abbia
accora
ricetto del terrestre paradiso, e fiamo del Regno vivale
med°? Che orridezza non è a mirare taluno passare con
con un libro di divozione
un libro di morale in mano le ore che rimangono d'ozio
tra la bruttezza, alle divertimenti notturni; tra
gli intenti inganni del giorno, e la rubberia della notte; tra
li

باب چہارم معاملات

تا۔۔۔ ہر کہ بہ ہیچ وجہ از مردم بہ ستاند و بہ ہیچ وجہ از مردم چیزی نخواہد و ہر کہ بہ ہیچ وجہ از مردم چیزی نخواہد و بہ ہیچ وجہ از مردم چیزی نستاند ہمہ کس او را دوست دارند و او ہمہ کس را دوست دارد و ہمہ کس او را ستایند و او ہیچ کس را نستاید و ہمہ کس او را بزرگ دارند و او ہیچ کس را بزرگ ندارد و ہمہ کس او را بترسند و او ہیچ کس را نترساند و ہمہ کس او را بخواہند و او ہیچ کس را نخواہد و ہمہ کس او را بپرستند و او ہیچ کس را نپرستد و ہمہ کس او را بخوانند و او ہیچ کس را نخواند و ہمہ کس او را بیابند و او ہیچ کس را نیابد و ہمہ کس او را بشناسند و او ہیچ کس را نشناسد و ہمہ کس او را بدانند و او ہیچ کس را ندانند و ہمہ کس او را بجویند و او ہیچ کس را نجوید

li traccianti Signori, e le danze oscene, ed i canti molli, e i giochi voraci, e la più licenziosa libidine? Ah fratelli miei che inganno che fatale inganno è questo, in cui lo sforzo più sforzo riconosciamo della scaltrita malizia d'un mondo perverso, che ci fa erroneamente stimare di volare al cielo quando ne crudele ne trascina all'abisso profondo. Troppo troppo a ragione vendevano pazzia il santo cantore a Dio di averlo dalle malefiche zanne preservato di questa tigre accorta di gelie mansueta di tenera spoglia ricoperta e vezzi contrita e così ed a bastanza lenta le lodi ahorrore intessevano

. Per che in fatti, vedete, non possono di questo mondo ribaldo seguirsi, le traccie, seminacche una a buona fidanza egli vengaci enorme cecità sul ciglio, che malaccortamente — Ne ad coverna perdizione ne conduce onde chi le stuggir divisi da morte spirituale campare

ne più guardarsi con libertà avvertiti ancora senza correre pericolo incessanti. con sensibili scosse e improvvise sfogante non dubbio che mai in peccato ne trabocchi, si privano a morale certezza sfuggire se non se coll'attenersi a Dio e alla santa sua legge. strettamente avvinta non il vero oppositore.

. Consideriamo ci giace in questa stessa divisione il ribaldo contegno di un avversario così scaltrito il come dicevo e iniquo, beluardo le sue arte, e preservarci dalle sue tigre vere. Consideriamo il fiume di rag che ne toglie onde vegliare alla nostra e guardarci con la fatale virtù che è sempre difesa di un incanto contegno primo punto. Consideriamo i Lacci che onde potersi con accorta fermezza ne bando, e l'impulso delle sue sfogante, resistere secondo punto: ed apprendiamo da questo e da quello che mai, non vive sicuro, se non chi vive a Dio, e preghiamo che questa sia pur nostra sorte

. Accendetemi un momento, che vivo a capo.

Prima parte.

Per ben conoscere il mondo ci bisognerebbe o mai esser fuori del mondo mai, o stare a lui immediatamente superiori. E il mondo un orrida scena che à tetri colori dipinta. gli animali più feroci, li mostri più orrendi allo sguardo illuminato presenta. agli attori che sul palco troppo da vicino la miriamo ogni apparenza che macchia, e punti, e pennellate e linee. Gli spettatori soltanto dalle distanti Logge tutta ne contemplano le spaventose imagini e le rappresentanze orridissime. Anch'io stetti il maggiore dei savi, anch'io ben conobbi, e nel vero suo punto di vista mirare il mondo dalle Logge superiori, dalle alte mie vedette mi sono a lui affacciato [illegible]. Quindi ebbi modo a conoscere ebbi lumi bastevoli a distinguere li pericolosi caratteri suoi le balze i dirupi che ogni dove presenta. Io vi veggo pertanto una turba d'oziosi d'ignari di scimunoti vago una giovinetti malaccorta scura cuor scuro [illegible]. Tutti tuttanti in un abisso di tenebre scorrere veloci non è tanto di luogo in luogo, di balza in balza e di precipizio in precipizio [illegible]. Loco il mondo ecco una avventurata di mal'altra, ma cinta trottante correre più alto incontro colle braccia aperte, e stringerli sotto il seno con teneri baci, e melate parole, e verri [illegible]. Ah Dio ci salvi, non dannati Dio ci salvi, che in quelle tenebre fatali in quel pericolo più accecamente già perduti via precipitati vi veggo. Vi veggo correre qual stupida torma all'esecrando altare, mercanti volonterosi servaggio alle velenose braccia che vi squarciano il seno e malaccorte vittime ana pannia fatale avvi, ticchiarvi da cui più mai in eterno liberar vene non potrete. [illegible]. Venite pure figliuoli venite abbeverarvi al fonte della mia dottrina e del pane vivificatevi della sana prudenza se conoscerlo salvarvi volete —

[illegible]

ג"ב לפרשת בחוקותי תשע"ב — בס"ד

ברכת הבנים

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

ברכת הבנים

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

ברכת הבנים

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

ברכת הבנים נאמרת בליל שבת קודש לפני ברכת אשת חיל, ומנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם. ואף שבפסוק נאמר "ישימך" בלשון נוכח, מכל מקום מנהג פשוט הוא שהאב מברך את בניו בעת שהוא מניח את ידיו על ראשיהם.

[illegible]

Non vi sorprenda il mio dire il ~~non~~ mi vedete.
~~Non vedermi~~ qui montato stassera ad esaltare
& morte le lodi di quello che & di fatura di ricco, e & modesto consesso
è sempre vissuto mal noto anzi riconosciuto ommiamente a noi. Le
angoscie estreme in cui vennero traboccati i nostri dil. Fratelli di Roma &
una tale mancanza, le pitture vivissime che ne fanno del merito suo
chiarissimo, da me, da voi, un tale atto indispensabilmente esigono a prove non dubbia
~~del cuore non~~ di
armoniosa, fratellevole corrispondenza coglimi ~~questi~~, di venerazione di ossequio coll'
altro
~~quello~~. Che nel resto, qual meraviglia? E' l'uomo pio, l'uomo esemplare
dalle Sante Scritture divine nelle mirre elette Simboleggiato nè Cinamomi
fragranti & quella ampia diffusione che fa sempre d'intorno a se di odori gioco
dissimi di Santità di religion di consesso. Per Ma chi non sa mai ~~egli hanno~~ che
gli altri ~~quelli altri hanno acquistato~~ odorosi hanno
facoltà d'estensione a misura della loro attività una maggiore
o minore dilatazione, o diremo più giusto una più o meno dilatata sfera in cui diffon
dersi? la qual sfera poscia tanto più si restringe quanto più venga lo stesso
odoroso rinserrato, e chiuso, e tanto più poscia si dilata quanto più d'altronde
separate dal fuoco le volatili parti che odorose dalle terree viscosità impure
che lanciate vengono e spinte con più forza impulso ad una lontananza incomparabilmente
più grande. Del che lo stesso accade per della fama dell'uomo dabbene
maggiore? ~~Ah sia regina umana dell'uomo dabbene, che a chiare note~~
come pur sembra di leggere chiaro a me
~~in tutto~~ sulle labbra del mio de' savj nel cauto suo de' cautici. [illegible]
[illegible]. E l'uomo giusto nel corso intero di sua vita una
mirra eletta che spande attorno una fragranza di santità giocondis-
sima una mirra gelosamente rinserrata dalla modestia dall'umiltà in
una chiusa ampolletta, onde quell'eburneo petto ne sole appena in cui
viene preziosamente riposta [illegible]. Ma all'ora di morte
quell'ampolletta sgretata, e quelle scorie impure che d'avvicchiavan
consunte, e con forza ed attività
maggiore le parti spirituose diffondendosi l'aere intorno
[illegible] tutte imbalsamate
vengono le più lontane ancora, le più remote, e rinserrate regioni
[illegible] ~~ed ei come bene~~ & leggiera nel vero come sembrano ~~adagiare~~
a questo mio debol pensiero allorche dicono
[illegible]
~~e come meglio ancora~~ ed ei fortunato incontro onde
non ci lice con le stesse loro parole l'elogio incominciare
di questo

di questo esemplare modello di ~~Pietà religiosa~~ ~~Pastore di altro regno~~ ! Deh tollerate Santo Padre antico che qui dove trovo l'uniformità del nome vaglori anch'io l'uniformità dell'imagine! e parlare intendo di quel degno Pastore del gè di Roma ultimamente partito & gli esserni vigori specialmente da lui celebrarsi in lui. e sono una umiltà profonda in primo luogo ~~e~~ così ci dicono colla funesta nuova ~~parte precisa~~; e questa che è la mag delle virtù morali ci abilita all'effrenione med ; La paziena in secondo luogo onde ha resistito con religiosa rassegnazione al fuoco delle più lunghe dolorose tribolazio e come essi ci dicono = essendo stato soggetto esemplarm che ha sofferto & il corso di molto tempo =; e questa ci apre l'adito a dire ancora di lui . Ben

chiare virtù di essere celebrate da ogni lingua a gloria di chi le ha professate a lungo ed a edificazione non meno di chi le ascolta . Confesso io che a fronte di ~~una tale così~~ grandi di fede ~~così~~ ~~folgorante di verità~~ mal reggere potranno le mie inferme pupille; ma se non altro vorrò mostrandovi almeno che le più dense caligini di malizia ~~fingere vennero a offuscare del tutto folgorante della sua~~ ~~ad oscurare non valsero un sol raggio della sua luce~~ onde dire di lui ~~e~~ le frecce ~~che~~ i dardi delle tribolaz più acerbe ~~ad~~ torcere e sfigurare il corso del suo santo cammino. ~~sotto il santo e costante suo cammino~~ secondo punto. Gradirete voi della cortese vostra attenzione

che dopo brieve ~~preghiera~~ invocata l'assistenza superna, mi faccio a capo .

E trista e deplorabile contraddizione invero della umana natura che dopo

stato molti anni a fabbricare un concetto di ~~e~~ ~~di~~ degno ~~corregno~~ sorga la stessa malizia d'un uomo oscurarne il lume con maldicenze invenzioni ingiuste ed ora anche con solo vedere ~~esaminare~~ di qualche picciolo errore in cui abbiasi involontariamente incorso . Sia pur quanto vogliasi ~~esso~~ uomo un sol colonne di pietà di giustizia, mai & effetto naturale della umanità poter essere perfetto così che non gli si possano imputar le sue macchie: e dalle stesse volano che si sparge dall'astio formidabile delle stigma

non

ואמר לו אם אתה בן אלהים השלך עצמך ממנו כי כתוב כי מלאכיו יצוה לך ועל ידיהם ישאוך פן תגוף אבנך רגלך. אמר לו ישוע נאמר גם כתוב לא תנסה את יהוה אלהיך. שוב העלהו השטן אל הר גבוה מאד ויראהו את כל ממלכות העולם ואת כבודם ויאמר לו כל אלה אתן לך אם תפול ותשתחוה לי. אז אמר לו ישוע לך השטן כי כתוב את יהוה אלהיך תשתחוה ואותו לבדו תעבוד. אז עזבו השטן והנה מלאכים באו ויתנו לו לאכול.

ויהי כשמוע ישוע כי נתסר יוחנן נסוג הגלילה. ויעזוב את נצרת ויבוא וישב בכפר נחום אשר על הים בגבול זבולון ונפתלי. למלאת את אשר נאמר ביד ישעיה הנביא לאמר. ארץ זבולון וארץ נפתלי דרך הים עבר הירדן גליל הגוים. העם הישבים בחשך ראו אור גדול והיושבים בארץ צלמות אור זרח עליהם.

מאז החל ישוע להטיף ולאמר שובו כי קרבה מלכות השמים. ויהי בהלכו על יד ים הגליל וירא את שמעון ואת אנדרי אחיו משליכים את המכמרת בים כי דייגים היו. ויאמר אליהם לכו אחרי ואעשה אתכם לדייגי אדם. והמה עזבו מיד את הרשתות וילכו אחריו. וילך משם ויראה עוד את יעקב בן זבדי ואת יוחנן אחיו בספינה עם זבדי אביהם מתקנים את רשתותיהם ויקרא אותם. והמה עזבו מיד את הספינה ואת אביהם וילכו אחריו.

ויסע משם וילך בכל הגליל וילמד בבתי כנסיותם ויטיף את בשורת המלכות וירפא את כל חולי ומחלה בעם. וישמע שמועתו בכל סוריה ויביאו אליו את כל החולים הנגועים במחלות שונות ובמכאובים קשים ואת המשוגעים ואת הירחים ואת המשותקים וירפאם. וילכו אחריו המון רב מן הגליל ומן עשר הערים ומירושלים ומיהודה ומעבר הירדן.

ויהי כראותו את ההמון ויעל אל ההר וישב שם ויגשו אליו תלמידיו. ויפתח את פיו וילמדם לאמר אשרי העניים ברוח כי להם מלכות השמים. אשרי האבלים כי הם ינחמו. אשרי הענוים כי הם ירשו את הארץ. אשרי הרעבים והצמאים לצדקה כי הם ישבעו. אשרי הרחמנים כי הם ירחמו. אשרי בעלי הלב הטהור כי הם יראו את אלהים. אשרי עושי השלום כי הם יקראו בני אלהים. אשרי הנרדפים בעבור הצדקה כי להם מלכות השמים. אשרי אתם כאשר יחרפו אתכם ויכזבו ויאמרו עליכם כל דבר רע בעבורי. שישו וגילו כי שכרכם רב בשמים כי כן רדפו את הנביאים אשר היו לפניכם.

אתם מלח הארץ ואם המלח תפוג במה יתקן לו עוד כי אם להשליכו החוצה ולהרמס ברגלי אדם. אתם אור העולם לא תוכל עיר להסתר אשר על הר בנוי. ולא ידליקו נר ויתנוהו תחת המכסה כי אם על המנורה ויאיר לכל אשר בבית. כן יאיר אורכם לפני האדם למען יראו את מעשיכם הטובים ויפארו את אביכם אשר בשמים.

אל תחשבו כי באתי להפר את התורה או את הנביאים לא באתי להפר כי אם למלא. כי אמן אני אומר לכם עד אשר יעברו השמים והארץ לא יעבור מן התורה אף יו"ד אחת או קוץ אחד עד אשר יתקיים הכל. לכן כל המבטל אחת ממצות הקטנות האלה ולמד כן את בני האדם יקרא קטן במלכות השמים. אבל כל העושה ולמד יקרא גדול במלכות השמים. כי אומר אני לכם כי אם לא תרבה צדקתכם יותר מצדקת הסופרים והפרושים לא תבואו במלכות השמים.

שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תרצח ואשר ירצח יהיה חייב למשפט. ואני אומר לכם כי כל הכועס על אחיו חנם יהיה חייב למשפט. ואשר יאמר לאחיו ריקה יהיה חייב לסנהדרין ואשר יאמר לו אפס יהיה חייב לגיהנם של אש.

לכן אם תקריב את קרבנך על המזבח ושם תזכר כי אחיך יש לו עליך דבר מה. הנח שם את קרבנך לפני המזבח ולך ראשונה התרצה לאחיך ואחר כך בוא והקרב את קרבנך.

שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תנאף. ואני אומר לכם כי כל הרואה אשה לחמוד אותה כבר נאף אתה בלבבו. אם עינך הימנית מכשילתך נקר אותה והשלך אותה ממך כי טוב לך כי יאבד אחד מאבריך ולא יושלך כל גופך לגיהנם. ואם ידך הימנית מכשילתך כרת אותה והשלך אותה ממך כי טוב לך כי יאבד אחד מאבריך ולא יושלך כל גופך לגיהנם.

ואמר כי כל האיש אשר יגרש את אשתו יתן לה ספר כריתות. ואני אומר לכם כי כל איש אשר יגרש את אשתו אם לא על דבר זנות יגרום לה לנאף ואשר ישא את הגרושה ינאף.

שוב שמעתם כי נאמר לקדמונים לא תשבע לשקר כי אם תשלם לה' את נדריך. ואני אומר לכם לא תשבעו כלל לא בשמים כי כסא אלהים הוא ולא בארץ כי הדום רגליו הוא ולא בירושלים כי עיר המלך הגדול היא ולא בראשך כי אין בידך לעשות שערה אחת לבנה או שחורה. כי אם יהי דברכם כן כן ולא לא כי הרע מן הרע הוא.

שמעתם כי נאמר עין תחת עין ושן תחת שן. ואני אומר לכם לא תתנגדו לרע כי אם כל המכה אותך על לחיך הימנית הפנה לו גם את השנית. ולאיש אשר ירצה לדון אותך ולקחת את כתנתך הנח לו גם את המעיל. ואשר יכריחך ללכת עמו אלף אחד לך עמו שנים. ומי שיבקש ממך תן לו ומי שיבקש ממך השאל לא תשיב פניו ריקם.

שמעתם כי נאמר לקדמונים אהוב את רעך ושנא את אויבך. ואני אומר לכם אהבו את אויביכם וברכו את מקלליכם והיטיבו את שונאיכם והתפללו בעד המציקים אתכם והרודפים אתכם. למען תהיו בני אביכם אשר בשמים כי הוא מזריח שמשו על הרעים ועל הטובים ומוריד גשם על הצדיקים ועל הרשעים. כי אם תאהבו את אוהביכם מה שכר יש לכם הלא גם המכסים עושים כן. ואם תגידו שלום לאחיכם בלבד מה יתר תעשו הלא גם הגוים עושים כן.

לכן היו אתם תמימים כאשר אביכם שבשמים תמים הוא.

השמרו מצדקה לעשות לפני בני אדם למען יראו אתכם. אם כן אין לכם שכר מאת אביכם שבשמים. לכן כאשר תעשה צדקה אל תתקע לפניך בשופר כאשר יעשו הצבועים בבתי הכנסיות ובחוצות למען יכבדו בני אדם. אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם. אבל כאשר תעשה צדקה אל תדע שמאלך מה תעשה ימינך. למען תהיה צדקתך בסתר ואביך הרואה בסתר הוא ישלם לך.

וכאשר תתפללו אל תהיו כצבועים כי אוהבים הם להתפלל בבתי הכנסיות ובפנות הרחובות לעמוד ולהתפלל למען יראו בני אדם. אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם. אבל כאשר תתפלל בא אל חדרך וסגור דלתך והתפלל אל אביך אשר בסתר ואביך הרואה בסתר הוא ישלם לך.

ובהתפללכם אל תרבו דברים כגויים כי הם חושבים כי בריבוי דבריהם ישמע אליהם. אל תהיו כמוהם כי יודע אביכם מה אתם צריכים עוד בטרם תשאלוהו. לכן כה תתפללו אבינו שבשמים יתקדש שמך. תבוא מלכותך. יעשה רצונך כאשר בשמים כן על הארץ. לחם חקנו תן לנו היום. וסלח לנו על חובותינו כאשר גם אנחנו סלחנו לחייבים לנו. ואל תביאנו לידי נסיון כי אם הצילנו מן הרע. כי לך המלכות והגבורה והתפארת לעולם ועד אמן.

כי אם תסלחו לבני אדם על חטאתיהם יסלח גם לכם אביכם שבשמים. ואם לא תסלחו לבני אדם על חטאתיהם גם אביכם לא יסלח לכם על חטאתיכם.

וכאשר תצומו אל תהיו כצבועים מעוררים עליהם רחמים בעת צומם כי משחיתים הם את פניהם למען יראו בני אדם כי צמים הם. אמן אני אומר לכם כי קבלו שכרם. אבל כאשר תצום משח את ראשך ורחץ את פניך למען לא יראו בני אדם כי צם אתה כי אם אביך אשר בסתר ואביך הרואה בסתר הוא ישלם לך.

אל תאספו לכם אוצרות בארץ אשר עש ורקבון משחיתים אותם ואשר גנבים יחתרו ויגנבו. כי אם אספו לכם אוצרות בשמים אשר לא עש ולא רקבון משחיתים אותם ואשר גנבים לא יחתרו ולא יגנבו. כי אשר אוצרך שם יהיה לבבך גם כן.

נר הגוף הוא העין. לכן אם עינך יפה כל גופך יאיר לך. ואם עינך רעה כל גופך יהיה חשך. ואם האור אשר בך חשך הוא כמה החשך הזה.

אין איש יכול לעבוד שני אדונים כי או ישנא את האחד ואת השני יאהב או יחזיק באחד ואת השני יבזה. לא תוכלו לעבוד את האלהים ואת הממון.

לכן אני אומר לכם אל תדאגו לנפשכם מה תאכלו ומה תשתו ולא לגופכם במה תלבשו. הלא הנפש יקרה מן המאכל והגוף מן הלבוש. הביטו אל עופות השמים כי לא יזרעו ולא יקצרו ולא יאספו אל אסמים ואביכם שבשמים מפרנסם. הלא אתם יקרים מהם הרבה. ומי מכם בדאגתו יכול להוסיף על קומתו אמה אחת. ולמה תדאגו על הלבוש. התבוננו נא אל שושני השדה איך יגדלו לא יעמלו ולא יטוו. ואני אומר לכם כי גם שלמה בכל כבודו לא התלבש כאחד מהם. ואם את עשב השדה אשר היום ומחר יושלך לתנור האל יקשה לעשות כן למען יראו בני אדם כי קטני אמונה אתם. אל תדאגו לאמר מה נאכל או מה נשתה או במה נתלבש. כי כל אלה יבקשו הגוים. כי יודע אביכם שבשמים כי כל אלה אתם צריכים. אך בקשו תחלה את מלכות השמים ואת צדקתו וכל אלה יוספו לכם. לכן אל תדאגו למחר כי מחר יום חדש הוא ודי לכל יום ברעתו.

אל תשפטו למען לא תשפטו. כי במשפט אשר תשפטו בו תשפטו ובמדה אשר תמדדו בה ימדדו לכם. ולמה תביט אל הקש אשר בעין אחיך ואת הקורה אשר בעינך לא תבין. או איך תאמר לאחיך הנח לי ואוציא את הקש מעינך והנה הקורה בעינך. חוצפן הוי הוצא תחלה את הקורה מעינך ואז תבין להוציא את הקש מעין אחיך.

אל תתנו את הקדש לכלבים ואל תשליכו את פנינים לפני החזירים פן יבוסום ברגליהם ויפנו וישברו אתכם.

בקשו ותנתן לכם דרשו ותמצאו דפקו ויפתח לכם. כי כל המבקש מוצא והדופק יפתח לו. ומי האיש אשר מבניכם אשר ישאל את בנו לחם ונתן לו אבן. ואם דג ישאל ונתן לו נחש. אם כן אתם הרעים יודעים לתת מתנות טובות לבניכם אף כי אביכם שבשמים יתן טוב לשואליו.

לכן כל אשר תחפצו כי יעשו לכם בני אדם כן תעשו גם אתם להם כי זאת היא התורה והנביאים.

בואו בשער הצר כי רחב השער והמרחב הדרך המוליכה אל האבדון ורבים הם הבאים בו. כי צר השער ומצר הדרך המוליכה אל החיים ומעטים הם המוצאים אותו.

השמרו מנביאי השקר הבאים אליכם בלבוש כבשים והם בפנימם זאבים חוטפים. ומפריהם תכירום. הלקטו ענבים מן הקוצים או תאנים מן הברקנים. כן כל עץ טוב עושה פרי טוב וכל עץ רע עושה פרי רע. לא יוכל עץ טוב לעשות פרי רע ולא יוכל עץ רע לעשות פרי טוב. כל עץ אשר לא יעשה פרי טוב כרות יכרת והשלך באש. לכן מפריהם תכירום.

לא כל האומר אלי אדוני אדוני יבוא במלכות השמים כי אם העושה את רצון אבי שבשמים. רבים יאמרו אלי ביום ההוא אדוני אדוני הלא בשמך נבאנו ובשמך הוצאנו שדים ובשמך עשינו נפלאות רבות. ואז אודיע להם כי לא ידעתי אתכם מעולם סורו מעלי פועלי און.

לכן כל השומע את דברי אלה ועושה אותם אדמה אותו לאיש חכם אשר בנה את ביתו על הסלע. וירד הגשם ויבאו הנהרות ויפחו הרוחות ויפלו על הבית ההוא ולא נפל כי יסוד הבית על הסלע. וכל השומע את דברי אלה ואינו עושה אותם אדמה אותו לאיש כסיל אשר בנה את ביתו על החול. וירד הגשם ויבאו הנהרות ויפחו הרוחות ויפלו על הבית ההוא ויפול ותהי נפילתו גדולה.

ויהי כאשר כלה ישוע את הדברים האלה ויתמהו העם על תורתו כי לימדם כמושל ולא כסופרים.

ויהי כאשר ירד מן ההר ויראו העם כי רבים הלכו אחריו. והנה מצורע אחד בא וישתחו לו לאמר אדוני אם תרצה תוכל לטהרני. וישלח ידו ויגע בו לאמר רצוני טהר. ויהי כדבר הזה וימהר הצרעת ויטהר. ויאמר אליו ישוע ראה אל תגיד לאיש כי אם לך הראה את עצמך לכהן והקרב את הקרבן אשר צוה משה לעדות להם.

ויבא אל כפר נחום ויגש אליו שר מאה ויתחנן לפניו לאמר אדוני עבדי שכב בביתי משותק ומעונה מאד. ויאמר אליו ישוע אני אבוא וארפאהו. ויען השר ויאמר אדוני לא אכלה לבוא אל ביתי כי אם אמור דבר ונרפא נערי. כי גם אני איש תחת ממשלה ויש לי חיילים תחתי ואומר לזה לך והלך ולאחר לבא והוא בא ולעבדי עשה זאת והוא עשה. וישמע ישוע ויתמה ויאמר אל הרודפים אחריו אמן אני אומר לכם לא מצאתי כזאת באמונה בכל ישראל. ואומר אני לכם כי רבים יבואו ממזרח וממערב וישבו עם אברהם ויצחק ויעקב במלכות השמים. ובני המלכות יגרשו החוצה אל החשך הבחוץ שם יהיה בכיה וחרוק שנים. ויאמר ישוע אל השר לך ובאמונתך יהי לך כן. וירפא נערו בעת ההיא.

ויבא אל בית פטרוס וירא את חמות פטרוס שכבה וחולה קדחת. ויגע בידה ותעזבה הקדחת ותקם ותשמש אותם. ויהי בערב ויביאו אליו רבים מוכי שדים ויגרש את הרוחות בדבר ויפקח את עיני כל החולים. למלאת את אשר נאמר ביד ישעיה הנביא לאמר הוא לקח את חלינו ונשא את מכאובינו.

ויהי כראות ישוע את העם סביבותיו ויצו ללכת אל עבר הים. ויבא אחד הסופרים ויאמר אליו רבי אלכה אחריך אל כל אשר תלך. ויאמר אליו ישוע השועלים יש להם מחילות ועוף השמים יש לו קנים ובן האדם אין לו מקום להניח את ראשו. ויאמר אל אחר מתלמידיו לך אחרי. ויאמר אדוני הרשה נא לי ללכת ולקבור את אבי. ויאמר אליו ישוע לך אחרי והנח למתים לקבור את מתיהם.

ויעל בספינה ויבאו אחריו תלמידיו. והנה סערה גדולה קמה בים ויכסו הגלים את הספינה והוא ישן. ויגשו אליו ויעירוהו לאמר הושיעה אדוני כי אבדנו. ויאמר אליהם מה תיראו מעט אמונה. ויקם ויגער ברוחות ובים ויהי רגע גדול. והאנשים תמהו לאמר מי זה כי גם הרוחות והים שומעים לו.

ויבא אל עבר הים אל ארץ הגדרי ויקראו אליו שני מוכי שדים היוצאים מן הקברות ומסוכנים מאד עד כי לא יכלו איש לעבור בדרך ההיא. והנה צעקו לאמר מה לנו ולך בן אלהים הבאת הלום לפני עת. והנה עדר חזירים רבים רעה מרחוק. ויתחננו השדים לפניו לאמר אם תגרשנו שלחנו אל עדר החזירים. ויאמר אליהם לכו. ויצאו ויבאו בחזירים והנה כל העדר הרץ מן המצוק אל הים וימותו במים. ורועי העדר נסו ויבאו העירה ויגידו את כל הדברים ואת אשר קרה למוכי השדים. והנה כל העיר יצאה לקראת ישוע ויראו אותו ויתחננו לפניו לאמר עזוב נא את גבולנו.

ויעל בספינה וישב עבר הים ויבא אל עירו. והנה מביאים אליו משותק שוכב על מטה. וירא ישוע את אמונתם ויאמר אל המשותק בני שא נפשך סלחו לך חטאתיך. ויאמרו הסופרים בלבבם הנה מחלל הוא. וידע ישוע את מחשבותם ויאמר למה אתם חושבים רעות בלבבכם. כי מה יקל לאמר סלחו לך חטאתיך או לאמר קום והתהלך. ולמען תדעו כי בן האדם יש לו רשות על הארץ לסלוח חטאים. ויאמר אל המשותק קום שא את מטתך ולך אל ביתך. ויקם וילך אל ביתו. וירא העם ויתמהו ויפארו את האלהים אשר נתן רשות כזאת לבני אדם.

ויהי בעבור ישוע משם וירא איש יושב בבית המכס ושמו מתי ויאמר אליו לך אחרי. ויקם וילך אחריו. ויהי כאשר ישב בבית ויבואו רבים מן המכסים והחוטאים וישבו עם ישוע ותלמידיו. ויראו הפרושים ויאמרו אל תלמידיו מדוע רבכם אוכל עם המכסים והחוטאים. וישמע ישוע ויאמר אל תאמרו כי אם לחולים צריך הרופא ולא לבריאים. לכן לכו ולמדו מה הוא אשר אמר הנביא כי חסד חפצתי ולא זבח. כי לא באתי לקרוא לצדיקים כי אם לחוטאים לתשובה.

ויבאו אליו תלמידי יוחנן לאמר מדוע אנחנו והפרושים מרבים להתענות ותלמידיך לא יתענו. ויאמר אליהם ישוע הלא בני החתן אינם יכולים להתאבל בעוד החתן עמהם. אבל יבואו ימים אשר יילקח החתן מעליהם ואז יתענו. אין איש תופר טלאי בגד חדש על בגד ישן כי הטלאי ימלא את הבגד והקרע יגדל. ואין נותנים יין חדש בנאדות ישנות כי הנאדות תבקענה והיין ישפך והנאדות תאבדנה. כי אם יין חדש בנאדות חדשות ושניהם יישמרו.

ויהי בעבור ישוע משם ויבא אל בית הכנסת ויראו שם איש אשר ידו יבשה. ויאמרו אליו הרשות לרפא בשבת. ויאמר אליהם מי האיש אשר מבניכם אשר יפול לו שה אחד בשבת ולא יאחזנו ויעלנו. הלא אדם יקר מן השה. ויאמר אל האיש נטה את ידך. ויטה ותשב ידו כבריאה. ויצאו הפרושים ויתיעצו עליו למה יאבדוהו.

ויהי בעבור ישוע משם ויבא אל בית הכנסת ויראו שם איש אשר ידו יבשה. ויאמרו אליו הרשות לרפא בשבת. ויאמר אליהם מי האיש אשר מבניכם אשר יפול לו שה אחד בשבת ולא יאחזנו ויעלנו. הלא אדם יקר מן השה. ויאמר אל האיש נטה את ידך. ויטה ותשב ידו כבריאה. ויצאו הפרושים ויתיעצו עליו למה יאבדוהו.

ויהי בעבור ישוע משם ויבא אל בית הכנסת ויראו שם איש אשר ידו יבשה. ויאמרו אליו הרשות לרפא בשבת. ויאמר אליהם מי האיש אשר מבניכם אשר יפול לו שה אחד בשבת ולא יאחזנו ויעלנו. הלא אדם יקר מן השה. ויאמר אל האיש נטה את ידך. ויטה ותשב ידו כבריאה. ויצאו הפרושים ויתיעצו עליו למה יאבדוהו.

כה אמר יהוה אל תתהלל חכם בחכמתו ואל יתהלל הגבור בגבורתו אל יתהלל עשיר בעשרו׃ כי אם
בזאת יתהלל המתהלל השכל וידוע אותי כי אני יהוה עשה חסד משפט וצדקה בארץ כי באלה חפצתי
נאם יהוה׃ הנה ימים באים נאם יהוה ופקדתי על כל מול בערלה׃ על מצרים ועל יהודה ועל אדום
ועל בני עמון ועל מואב ועל כל קצוצי פאה היושבים במדבר כי כל הגוים ערלים וכל בית ישראל
ערלי לב׃ שמעו הדבר אשר דבר יהוה עליכם בית ישראל׃ כה אמר יהוה אל דרך הגוים אל תלמדו
ומאתות השמים אל תחתו כי יחתו הגוים מהמה׃ כי חקות העמים הבל הוא כי עץ מיער כרתו מעשה
ידי חרש במעצד׃ בכסף ובזהב יפיחו בחזקים במסמרות ובמקבות יתקעוהו ולא יפעה׃ מתמר המה
ואל ידברו נשוא ישא כי לא יצעדו׃ אין כמוך יהוה גדול אתה וגדול שמך בגבורה׃ מי לא ייראך
מלך הגוים כי לך יאתה כי בכל חכמי הגוים ובכל מלכותם אין כמוך׃ ובאחת יבערו ויאלפו הבל
עץ הוא׃ כסף מרקע מתרשיש יובא וזהב מאופז יבא מעשה חרש וידי צורף תכלת וארגמן לבושם
מעשה חכמים כולם׃ ויהוה אלהים אמת הוא אלהים חיים ומלך עולם מקצפו תרעש הארץ ולא
יכלו גוים זעמו׃ כה תאמרו להם אלהים אשר שמים וארץ לא עשו יאבדו מן הארץ ומתחת לאלה
השמים׃ עשה ארץ בכחו מכין תבל בחכמתו ובתבונתו נטה שמים׃ לקול תתו המון מים בשאתו
נשיאים מקצה הארץ ברקים למטר עשה ויוצא רוח מאוצרותיו׃ נבער כל אדם מדעת הוביש כל צורף
מפסל כי שקר נסכתו ואין רוח בם׃ הבל המה מעשה תעתעים בעת פקדתם יאבדו׃ לא כאלה חלק
יעקב כי יוצר הכל הוא וישראל שבט נחלתו יהוה צבאות שמו׃ אספי מארץ כנעתך יושבת במצור׃
כי כה אמר יהוה הנני קולע את אנשי הארץ הזאת בפעם הזאת והציקותי להם למען ימצאו׃ אוי לי
על שברי נחלה מכתי הולי היא ואני אמרתי אך זה חליי ואשאנו׃ אהלי שדד וכל מיתרי נתקו בני
יצאוני ואינם אין נוטה עוד אהלי ומקימי יריעותי׃ כי נבערו הרועים ואת יהוה לא דרשו על כן
לא השכילו וכל מרעיתם נפוצה׃ הנה קול שמועה באה והנה רעש גדול מארץ צפון לשום את ערי
יהודה שממה מעון תנים׃ ידעתי יהוה לא לאדם דרכו לא לאיש הולך והכין צעדו׃ יסרני יהוה
אך במשפט אל באפך פן תמעטני׃ שפך חמתך על הגוים אשר לא ידעוך ועל משפחות אשר בשמך לא
קראו כי אכל את יעקב אכלוהו ויכלוהו ואת נוהו השמו׃ נגד יהוה את ישראל לא תכחד׃ כי
הנני מצוה ואשיב את בני יהודה על הארץ אשר נתתי לאבותם וישבו בה׃ ונתשתים מעל אדמתם
אשר נתתי להם ואת הפלשתים אשיב מקרחון ואבדתי את הכנעני והאבדתי מעל אדמתו׃ ונתשתים
ושבתי ורחמתים והשבתים איש לנחלתו ואיש לארצו׃ והיה אם למד ילמדו את דרכי עמי להשבע
בשמי חי יהוה כאשר למדו את עמי להשבע לבעל ונבנו בתוך עמי׃ ואם לא ישמעו ונתשתי את הגוי
ההוא נתוש ואבד נאם יהוה׃

כה אמר יהוה לי לך וקנית לך אזור פשתים ושמתו על מתניך ובמים לא תבאהו׃ ואקנה את
האזור כדבר יהוה ואשם על מתני׃ ויהי דבר יהוה אלי שנית לאמר׃ קח את האזור אשר קנית אשר
על מתניך ופנה וקום לך פרתה ושמו שם על נקיק הסלע׃ וארך אלך פרתה ואטמנו שם להסתיר לי
את האזור׃ ויהי מימים רבים ויאמר יהוה אלי קום לך פרתה וקח משם את האזור אשר צויתיך
לטמנו שם׃ ואלך פרתה ואחפר ואקח את האזור מן המקום אשר טמנתיו שם והנה נרקב האזור לא
יצלח לכל׃ ויהי דבר יהוה אלי לאמר׃ כה אמר יהוה אלהי ישראל כן אשחית את גאון יהודה ואת
גאון ירושלם הרב׃ העם הזה הרעים המאנים לשמע את דברי ההלכים בשרירות לבם והלכו אחרי
אלהים אחרים לעבדם ולהשתחות להם והיו כאזור הזה אשר לא יצלח לכל׃ כי כאשר ידבק האזור
אל מתני איש כן הדבקתי אלי את כל בית ישראל ואת כל בית יהודה נאם יהוה להיות לי לעם
ולשם ולתהלה ולתפארת ולא שמעו׃ ואמרת אליהם את הדבר הזה כה אמר יהוה אלהי ישראל כל
נבל ימלא יין ואמרו אליך הלוא ידוע נדע כי כל נבל ימלא יין׃ ואמרת אליהם כה אמר יהוה
הנני ממלא את כל יושבי הארץ הזאת ואת המלכים היושבים לדויד על כסאו ואת הכהנים ואת
הנביאים ואת כל יושבי ירושלם שכרון׃ ונפצתים איש אל רעהו והאבות והבנים יחדו נאם יהוה
לא אחמול ולא אחוס ולא ארחם מהשחיתם׃ שמעו והאזינו אל תגבהו כי יהוה דבר׃ תנו ליהוה
אלהיכם כבוד בטרם יחשיך ובטרם יתנגפו רגליכם על הרי נשף וקויתם לאור וישמה לצלמות
ושתו לערפל׃ ואם לא תשמעוה במסתרים תבכה נפשי מפני גאון ודמעה תדמע ותרד עיני דמעה כי
נשבה עדר יהוה׃ אמר לגבירה ולגבירתא השפלנה שבו כי ירד מראשותיכם עטרת תפארתכם׃ ערי
הנגב סגרו ואין פותח גלתה יהודה כלה גלות שלמות׃ שאו עיניכם וראו הבאים מצפון איה העדר
נתן לך צאנך תפארתך׃ מה תאמרי כי יפקד עליך והמה אלפים לימדתים עליך הלוא חבלים יאחזוך
כיולדה׃ וכי תאמרי בלבבך על רב עונך נגלו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך כושי עורו ונמר
בעלטתו גם אתן תוכלו להיטיב למודי הרע׃ ואפיצם כקש עובר על רוח מדבר׃ זה גורלך מנת
מדיך מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃ וגם אני חשפתי שוליך על פניך ותראה קלונך׃
נאופיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד
הגד לנו מי נשא משא יהוה בעתו ישא ישא יהוה משא בעתו׃ ואתה תאמר כי תאמר בלבבך על רב
עונך נחשפו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך כושי עורו ונמר בעלטתו גם אתן תוכלו להיטיב למודי
הרע׃ ואפיצם כקש עובר על רוח מדבר׃ זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי
בשקר׃ וגם אני חשפתי שוליך על פניך ותראה קלונך׃ נאופיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות
בשדה ראיתיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד׃ הגד לנו מי נשא משא יהוה בעתו ישא
ישא יהוה משא בעתו׃ ואתה תאמר כי תאמר בלבבך על רב עונך נחשפו שוליך נחמסו עקביך׃
היהפך כושי עורו ונמר בעלטתו גם אתן תוכלו להיטיב למודי הרע׃ ואפיצם כקש עובר על רוח
מדבר׃ זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃ וגם אני חשפתי שוליך על
פניך ותראה קלונך׃ נאופיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתיך אוי לך ירושלם לא
תטהרי אחרי מתי עוד׃ הגד לנו מי נשא משא יהוה בעתו ישא ישא יהוה משא בעתו׃ ואתה תאמר
כי תאמר בלבבך על רב עונך נחשפו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך כושי עורו ונמר בעלטתו גם
אתן תוכלו להיטיב למודי הרע׃ ואפיצם כקש עובר על רוח מדבר׃ זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם
יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃ וגם אני חשפתי שוליך על פניך ותראה קלונך׃ נאופיך
ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה ראיתיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד׃ הגד
לנו מי נשא משא יהוה בעתו ישא ישא יהוה משא בעתו׃ ואתה תאמר כי תאמר בלבבך על רב עונך
נחשפו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך כושי עורו ונמר בעלטתו גם אתן תוכלו להיטיב למודי הרע׃
ואפיצם כקש עובר על רוח מדבר׃ זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃
וגם אני חשפתי שוליך על פניך ותראה קלונך׃ נאופיך ומצהלותיך זמת זנותך על גבעות בשדה
ראיתיך אוי לך ירושלם לא תטהרי אחרי מתי עוד׃ הגד לנו מי נשא משא יהוה בעתו ישא ישא
יהוה משא בעתו׃ ואתה תאמר כי תאמר בלבבך על רב עונך נחשפו שוליך נחמסו עקביך׃ היהפך
כושי עורו ונמר בעלטתו גם אתן תוכלו להיטיב למודי הרע׃ ואפיצם כקש עובר על רוח מדבר׃
זה גורלך מנת מדיך מאתי נאם יהוה כי שכחתני ותבטחי בשקר׃ וגם אני חשפתי שוליך על פניך

257	414	בלוף צלפף בוטא	ובשתיהן בכם
156	480	ישפיט בשתיהם שיהן	שתם ושתים
359			
212	393	שיהיה בינוף ניצא	כפף ושתים
571	198	בשוכה שיכה כו	שתיהם שוכה
27	591	22	
148	37	כשיו יכים לכם כו	ובניהם על כל קלשו
132	342		בשלשה בשתיהם שלו
280	9		שני שני לכם שלף ניצ
	156		
	595		שלף שתי בוטא

18a

ראה ערמת אבני מצבות שבורות ומפולחות ומסותתות ומחוררות ומקושטות ומצויירות ומכתובות ומסומנות ומסומלות ומעוטרות ומחורצות ומחורטות ומחוקקות ומחורזות ומחורגות ומחורבנות ומחורבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבבבות ומחורבבבבבות ומחורבבבבבבות ומחורבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורבבות ומחורבבבות ומחורב

ירושלים ת"ו אל יקרא לו מרדכי הצדיק בשבת בה בלה"ק

לכבוד אל"ף ירושלים ת"ו מרדכי נשיא בית הועד הכללי של עדת הספרדים

ירושלים תוך אל ירושלים ת"ו מרדכי הצדיק בשבת בה בלה"ק

בכל מקום שיבוא אלינו כתב מאת כבוד אל"ף ירושלים ת"ו מרדכי הצדיק בשבת בה בלה"ק בענין הקמת בית ספר לבנות ספרדיות בעיר ירושלים תוב"ב, הננו בזה להודיע לכבודו כי אנחנו הח"מ הננו מוכנים ומזומנים לתת יד לכל מפעל טוב ומועיל אשר יבוא לטובת עמנו ולתועלת הדת והחינוך בעיר הקודש ירושלים תוב"ב, ובפרט בכל הנוגע לבית ספר לבנות ספרדיות, אשר הוא ענין חשוב ונכבד מאד, ואין ספק כי יביא ברכה גדולה לעיר ולתושביה, ולכן אנחנו הח"מ

ישראל הרי אלו כשר ובלבד שלא יהא מומר לדבר אחד מכל התורה כולה שאם אמר אינני מניח תפילין מפני שהוא קשה עלי או אינני שומר ציצית מפני שהוא מתעטף בשני בגדים הרי זה מומר לכל התורה כולה שאם עבר על דבר אחד מדברי סופרים בזדון הרי זה מומר לכל התורה כולה ואם עבר על דבר אחד מדברי סופרים בשגגה או שהיה מומר לדבר אחד מדברי סופרים ועשה תשובה הרי זה נאמן ואם עבר על דבר אחד מכל התורה כולה בשגגה או שהיה מומר לדבר אחד מכל התורה כולה ועשה תשובה הרי זה נאמן ואם עבר על דבר אחד מדברי סופרים בזדון הרי זה נאמן ואם עבר על דבר אחד מכל התורה כולה בזדון הרי זה נאמן ואם עבר על דבר אחד מכל התורה כולה בזדון ולא עשה תשובה אלא אחר כך עשה תשובה

ת"ח אחד שהיה מלמד תינוק אחד בעיר ושמו ר' יוחנן והיה מרבה לשבח את תלמידו ומראה לו שהוא מבין ומשיג יותר מכל שאר התלמידים. ויום אחד בא אליו אחד מן התלמידים ואמר לו: רבי, אני רואה שאתה מרבה לשבח את התינוק הזה יותר מכל שאר התלמידים, ואני רואה שאין בו כל כך הבנה ושכל כמו בשאר התלמידים. ענה לו ר' יוחנן: אמת הדבר שאתה אומר, אבל אני עושה כן בשביל שיתחזק בלימודו, כי אני רואה שהוא מתיירא ממני ומתבייש לפני, ולכן הוא משתדל ומתאמץ בלימודו יותר משאר התלמידים.

כך הוא דרכה של תורה. אינה נותנת מתנתה לאדם אלא בייסורים ובצער, כמו שנאמר (משלי ג) כי את אשר יאהב ה' יוכיח וכאב את בן ירצה. ואמרו חז"ל (ברכות ה) יסורין שבאין על האדם מכפרין על כל חטאיו. ואמרו עוד (שבת פט) כל מי שיש בו יסורין בעולם הזה אין יסורין בעולם הבא. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה סימן רע לו. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה בניו ובנותיו מתים בחייו. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אשתו מפלת בחייו. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו יראת חטא. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו חכמה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו בינה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו דעת. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו תורה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו יראת שמים. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו אמונה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו ביטחון. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו תקווה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו ישועה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו גאולה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו בניין בית המקדש. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו קרבן. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו כפרה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו מחילה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו סליחה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו תשובה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו חיים. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו עולם הבא. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו שכר. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו נחת רוח. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו שלום. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו ברכה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו הצלחה. ואמרו עוד (ברכות ה) כל מי שאין בו יסורין בעולם הזה אין בו רפוא

Quell'acerbo affanno in cui traboccati sentiamo li dil.i nostri fratelli del
pp di Ferrara & la partenza da questa vale di pianto al padre
degli eterni riposi recentemente seguita dell'anima grande di quel
dolce non meno che valente pastore כּוֹל כְּרוּאָא כְּוֹאוּכְּ רִי כְּאכְּאוֹן רִיכְּכְּוֹאוּ
כְּוֹל ·רִיכְּכְּוֹאוּכְּ כְּוֹאוּכְּ ; nel destare al cuore umano di ciascuno di
voi M. miei Stim.i quei sentimenti pietosi, nel chiamare le lacrime
all'occhio, e nel determinare li pensieri all'esercizio di quegli
estremi uffizj che il caso farale, che l'efimio soggetto, che la fraterna
corrispondenza di quei nostri addolorati compagni esige: deve al pari
medesimo rendervene edotti del calibro enorme della sventura medes
e del merito grande di chi seppe rendersi così utile e giocondo in
vita ond'essere così pianto e celebrato in morte. ~~che di fatto,~~ Imperciocchè
come ~~parrebbero tanto gravi effetti~~ vera potrebbe tanta molestia tanta desolazione dell'uom
dovesi? Confesso io certo che molto può l'opinione, molto possano le
prevenzioni sull'animo nostro & aggrandire talvolta gli oggetti tenuis
e rendersi di quegli effetti capaci, che il diamo, dirò così, delle lor
forze vincano, e sopercliano di molto; ma dell'che alla ragione all'
ultimo l'opinione cedendo, l'animo ricomposto in se stesso richiamando non vede che il vero
e non si apprezza se non quanto vaglia l'oggetto nella sua vera pinta
dimensioni contemplato. Ho'che un appassionato cordoglio non
dura che quanto può durar la passione; laddove un ragionevole
affanno vincendo ogni tempo, mai vinto non cede, se la cagione
non cessa. Il marito chiarissimo della madre ove inconsolabile
vende il perduto figliolo ne fia scemata, o venga a mai
in lui se il vacuo appieno riempiuto non veggia ch'in non meno
ammirabili vesta della pia conte ·ווכ ·ווכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ
·ווכ ·ווכ ·כוכ . Profonda e dolorosa aperse nel seno del Popolo la piaga
Diletto la devastazione del tempio sacrato a Dio che la storia
·כוכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ ·כוכ

vivi, refrigerio non trova, ne unqua trovarà, se nol rimetta
Iddio. Sarebbe vero adunque l'altrui sventura o piuttosto fiebili nostri dii che ad un pianto porgono
vi obbligano, solo miserabile rifugio dell'alme addolorate e tristo?
Non avete voi lenitivo che vaglia, o non avete chi vel porga contro
cui rammaricarvi non possa quella piaga funesta che in cuor vi sta? Ah!
pur troppo è vero. Tristo sovverchio è quel gregge che ha il pastore
smarito, misevabile quel corpo che ha perduto il capo. E qual
capo mio Dio, qual pastore degnissimo! Io che dovrei a vostro
comando qui stancare le lodi intessere, senza vostro conforto
che a tanto fulgore di luce già veggo abbagliato lo sguardo, ne
saprei donde incominciare ne a qual via tentarne l'impresa.
Dal dovere però e dalla necessità sospinto, e sulla bontà di quell'
anima santa confidando, e sulla gentilezza vostra che piuttosto
al devoto mio cuore mirare vorrà che non al mio dire, al cuore
io mi conduco, e se le sue lodi ad una ad una non verrò annove-
verando e che alle forze mie mai di troppo, quanto forse egli men-
tamente lodabil però dimostrando verrovi, e la perdita grande
che avrete quella sua società di aver fatto in lui la quale mai
non potrebbe deplorarsi abbastanza. Un momento raffrenio, ed
invocando il superno aviglio, e la benevole tolleranza vostra
mi faccio tosto a capo. —

Poiche dette regole più certe ed inconcusse di sana morale, è
quella, che ~~tanto~~ col utile giocondo
mesce e tempra la nobiltà dell'onesto
Di tante vie, che fanno all'uomo, onde, esercitare le proprie
forze a misura dell'inclinazione dell'animo o vogliam dire
della sua vocazione; io non ho dubbio che voi meco converrete
di leggieri

23 b

di Leggidri, che quella sarà sempre d'encomio più degna che meglio
possa valere all'onesta utilità di Lui stesso non solo, ma di quella
intera società nel cui seno viviamo.
Per La qualcosa
Se io volgo lo sguardo sulle varie professioni, sulle imperioni
diverse & cui tentano tutti di ottener quella gloria che è poi sola
di pochi, e devo con qualche riflessione il mio qualunque giudizio
profferire; io non indugio gran tratto a dichiarmi a pro' dell'arte
medica, o diciam meglio della medica facoltà come quella che
ha la salute di questo nostro individuo & scopo, che deve ad
ogni ragion reputarsi il maggiore de' fisici beni che godere
possiamo in questa vita mortale. Di fatto a bene considera-
un difetto così grande noi troviamo, un error sì massiccio in
ogni altra umana insperione, che nel prendere & punto prin-
cipale di vista il giuramento accessorio, sembra quel solo
dimenticare che è propriamente necessario. La riflessione
è mia, non è mia, ma del mag.d de' sag.i. Così è. Tutte le
umane fatiche, tutti i travagli e le pene che uomo si dà, a
ciò solo mirano di procacciare a sé, se non agi e comodi,
il sostentamento almeno della propria vita
quando & sostenerla appunto la vita stessa perdiamo o & gran
tratto la stima ne roncchiamo almeno.
Studiasi oggi è vero & la maggiore utilità de' conti l'agricoltura
ancora da' ministri di stato nei gabinetti più gravi, come fu un
tempo esercitata sul campo da' senatori di Roma
Lo studioso può bensì menare una vita più illustre, spandendo
sulle prestre ali della fama il nome suo chiarissimo, dove l'igna-
nelle tenebre sue sepolto mal noto vive e causa & la sua morte
ogni memoria ancora di lui; ma avrà egli & ciò una vita più

lunga

lunga, e di una durazione magi e di una più prospera vecchiezza almeno ? ! Deh che oppressamente aurì il logoramento della forza, il dissipamento degli spiriti, lo sbilancio degli umori, lo scomponimento de' solidi, sono li più certi e come inevitabili effetti di una vita studiosa. Il poverello, o chi poverello si stima, e tocco dalla brama di allargare li confini del suo ponedere, va di maggiori ricchezze in traccia, che fa che vaglia ? a dar compimento ai suoi desiderii che al vivere stesso non s'oppongano che a grave rischio di morte il guerano . Quegli sulla cima d'un'arbore ad un tenero e mal sicuro ramicello affida se stesso, questi à cocenti raggi del sole ed al gelo notturno s'espone; altri a più alte mire, intrepido, all'incostanza dell'onde voraci tendendo, ne l'erte cime de' monti scoscesi, ne l'eremita' delle foreste vicine, di pericoli quanto sono di fiere, ne l'incostanza dell'onde voraci, ostacoli hanno si tremendi che tentati non siano, a tutto costo di quella vita che di migliore sol tentano . Quel prode guerriero che volonteroso per saglio si fa dell'asse minitra, non sagrifica forse la pace presente a quella futura che trama di stabilirsi più ferma coll'armi e più onorevole; ed intanto preferisce una lontanissima vista di miglior essere all'essere presente ? Deh che pur questa tra le vanita' si annovera di questo viver mortale tra gli effetti più inevitabili dell'imbecillimento dello spirito . Che vale la felicita' dove la vita non sia, che giovano li precetti del Dritt, gli avanzi del Al-Koran quando bion, fuggiando le spiche sul campo, il cultore mancarne il pane, che monta al capo a polsi l'amor quello di Lauro storia. a quella di splendida gemma ed oro carica se gli uni febbricitanti gli altri da fiera emicrania afflitto ? Deh che molto più grato sapere dovriamo a quella nave che carica viene di recobarbaro e china che non carca a quella che dal Giappone ci rigan Lebon e dalla Siberia le pelli, o le femmine da risapur! e da Ceilano le perle.

ہو۔ اور اس کے بعد اس کی تمام جائیداد اس کے بیٹوں میں برابر برابر تقسیم ہو جائے گی۔ اور اگر کوئی بیٹا اپنے باپ کی زندگی میں فوت ہو جائے تو اس کی اولاد اس کے حصے کی حقدار ہوگی۔ اور اگر کوئی بیٹا بغیر اولاد کے فوت ہو جائے تو اس کا حصہ اس کے بھائیوں میں برابر برابر تقسیم ہوگا

ARCHIVE
http://Archivebeta.Sakhrit.com

Ei pare, U. miei Strin.i che mai non possa, o debba un Sacro Oratore; celeb-
rar la condotta, di quale che siasi esemplare Soggetto; se tutto
ricorso non abbia a quel Luogo d'onde profferta, onde dalla vera
Lode trattando, le Leggi ancora ed i giusti confini ne sappia ottene-
re la sua Mas. Lr.a. Di fatto [illegible] di piacere
Simulatione nel giuoco, o rivolere di adulatione nel molto,
mentre, esercitandosi in attrarsi così favori L'animo suo, che ma
religiosamente sincero
divertirsi non potrebbe un istante
potrebbe di rispettare a se stesso, e ricordare ad altri, le
massime ed i precetti di un commendatore edificante,
Lode mira adoperasse con
adorna il suo tacere un rispetto, il suo parlar un dovere. Ed
come
ecco U. il Q. che obbligato anch'io stamane ad unirsen comunicando panegirico discorso
in onore di qualunque Soggetto, il cui volo agli eterni rigoglisce
mente calice d'amarezza
si offerisca nell'animo di qualunque sventurato fratello del più Sacro
[illegible]
Santo professa io le acque attinga delle chiare e celebrate sue
Lodi. E nel vero, dove non meglio d'altronde io mai potrei, un
tirare
quadro più perfetto ed espressivo del vero merito e della
mirabilissima fegra del nostro glorioso defunto? Di cui chiunque
[illegible]
Conciossiache a ben mirare, non ci toglie il Sant'uomo appieno
di celebrar il sapere, il valore, la sorte propizia d'un nome
ma ci fa sentire piuttosto, che la facoltà, la fortezza, i talenti
esser mai non debbano i termini a cui tender le mire, a cui diritta
il volo de' nostri pensieri, li quali
delle nostre commendazioni, le quali andr più alto spiccan
Le virtù morali a celebrar non dottrinano
di cui questa stessa non sono
che cagione, e ragione [illegible]. Questi ci dice son quelli
d'ogni Lode indegni se sterili ed inoperosi, non fan che di se stessi
inalzino in noi

una

una fastosa pompa inutile [illegible] ; ma ben d'altro vero commendabilissime sono le fermezze, se maturino in animo nostro frutti giocondi di virtù morali, se i talenti a conoscere il dovere, — voce, se la forza a difender pietoso a sollevare gli oppressi [illegible], se la facoltà ad aiutare il povero, e confortarlo a tolerar con pazienza gli insulti d'una sorte avversa [illegible]. Or deh come bene ed egregiamente qui li più fini delineam[enti] veggiam disegnati dell'eroe che ~~celebrare~~ Lodare dobbiamo! Ecco l'elogio che sulle labbra di [illegible] al santo Patriarca [illegible] ~~lontano~~ s'intrese, a meraviglia quadrare sul nostro soggetto che il nome ne porta, in quella stessa maniera diviso che la santa profezia d'[illegible] dipinge [illegible]. Triplice perfezione, ~~che~~ ch'ogni Lode comprende, d'un uomo fare e dirla scritturalmente sul cuore di Dio! Perfezion di concordia dei proprii individui delle proprie forze [illegible], primo punto, che il valore che la forteza riguarda d'un cuor religioso [illegible]. Perfezion di concordia e buon uso dei proprii averi [illegible], secondo punto, che la vera religiosa oppulenza riguarda [illegible]. Perfezion finalmente, e buon maneggio delle sante cognizioni [illegible], terzo ed ultimo punto, che il vero savio stabilisce e la sapienza più vera [illegible]. Un ostacolo è questo [illegible] miei fratelli che un corpo gigantesco di [illegible] rompere, ne sia che delusa rimanga la vostra espettazione, se Dio ~~avem~~ [illegible] ~~vervanno~~ [illegible] ~~fecondo~~ [illegible] che il vostro [illegible] ~~vogliate~~ benevola tolleranza [illegible] chiudo, e voi [illegible] ~~la vostra tolleranza~~ dopo un breve ~~accordarmi~~ [illegible]. Abbenedetemi in nome [illegible] ~~concedermi~~ [illegible] incominciò

Io non credo fratelli miei dil.[ettissimi] che prova maj avere possiamo onde argomentare a morale certezza del vigor delle forze, della robustezza del temperamento d'un uomo, più di ciò che [illegible] lungo camminare di vita. Sono i nostri individui fisicamente contemplati altrettante macchine ammirabilissime nell'essere [illegible] non meno

loro non meno, che nè loro effetti, il quale però a misura della tempra
de' loro morali, del meccanismo del loro lavoro, e dell'armonia del
loro composto, maggiore acquistano la forza e l'attitudine, e più
lunga ancora e dritta vegg' la loro durazione. Di proccacciamo
~~Come pure, e~~
~~qual molto perciocchè possiamo di vedere nelle torre di cadauno~~
~~di noi e loro e qual molto~~ Sciocco e vano pensiero sarebbe
quello però di volere tutta attribuire questa felicità, a semplici
omnipotenti.
ricchi onde concetti e sviluppati noi siamo nell'utero materno,
all'indole ed alla natura vegeta od infermiccia de' genitori
da cui procediamo, e dal nutrimento ancora onde cresciuti
onde alimentati noi siamo. Altre ve n'hanno ancora più vere
e più certe sorgenti di un tanto bene in noi che ~~due mayl~~ le
e cioè mal dir l'uno che facciamo nostri da questo
~~Sopra riscontri di vengono nella sua parabola~~ עטרה מגדרה ע"ב
nostre maschine l'anal, che non essere il nostro nostro בלעדי לילך בדרכיה e questa è l'origine morale: ע"ג אדני אשר תקנה ע"ל
nostro carattere
e questa ci è pure la fisica sorgente e ~~onde dar~~ dominarsi
quel meglio crediamo.
l'altre vi sapere che ~~dal la nostra~~ passion vittrice, che è la prova in uno e lo stato,
il nostro ~~cuore~~ della sorella nostra maggiore עד"ה . Una in genere, è
la seconda ~~una maniera~~ abbraccia di cui non saprei io
La quale due?
abbastanza decidere qual sopra l'altra la vincere. Volendo
è l'una esercibile nei casi avversi עד אדני אשר תקנה; continua
è l'altra che nel cuore della prospera ~~fortuna si esercita~~ e si trova.
del mio
ישוע בריא תוכך עד . Amendue però inforzano il vigore in noi
e ci rendon capaci d'una pace che dal comune di ~~sfrenata~~
al che sembra ~~ordinariamente~~ il santo ~~sacrificatore~~ eccheggiar quando
~~sono~~ il santo verseggiatore ~~sembra ripropostare appunto la~~
~~dove~~ dice ישוע בריא תוכך עד .

Se fu persona, che di un tale privilegio altamente godesse fu certo עד אדני אשר תקנה עד אדני אשר תקנה . Via quel mezzo l'ottenne? Sentire fui stesso nell'ora fatale della sua
disavventura estrema. כתוב עד אדני אשר תקנה

Nell'augurio della predicatore

Debbono compiere, che vengono appena a miseri peccatori

compiere i doveri di penitenza e conversione a Dio, che mai
io vi confesso a miei stimati che il passo mio movendo verso
potrebbe le mie stimate, avere bisognato tanto coraggio
questo sacrosanto pulpito e parlarvi da qui io mi sento in animo
la conversione del loro cuore e non trovare in animo agitato da
da sì grave turbine di pensieri agitato che nulla più. Dio eterno,
per mutare tempestoso di pensieri che appunto mio cuore da
quali ora pensare quali impedi, e di tanti argomenti tutti della
pensare a parlare a tutto il uditore stima che sentirvi cuore
Dal mio labbro
di pietra o duro? Di fatto è troppo giusta esperienza fatta
Loro cuori
cadauno di noi che ogni volta che in questo vasto
stesso tempio numero di spettatori, che
che di questo vasto tempio numero di spettatori, che
la corrotta filosofia ordinariamente disprezzano ogni giusto
predicatore di emendarsi, come quelli che o nulla provano a
nulla o vogliono sottrarre a cure palliative e benespesso fatali
il vero ricadere in mali peggiori; così quelle declamazioni
che il peccato e l'universale vegetano de peccati, o nulla
valgono di loro ragione ad inchiodare con forza
efficacemente generalmente la necessità della penitenza nel suo
stesso
rigore dell'orrore che nel nome troppo vago di peccatore, non
arrena
vedono ed il suo carattere disputo; o promuovono talmente
Sangue
quelle penitenze efferate che tradiscono il peccatore nudo
del vero
che vi pare e si crede la sua unica corda.
e vero peccatore numeri veloci di sempre

fatalissime conseguenze di scelerate vecchie. Ma che?
Dunque sarà d'altro verso
Dunque sarà necessario ad una ad una predicar le pratiche
d'ogni vibrata giornata lo sventurato secolo, ad una ad una
ma come, come compiere le stabilite, virtù che predicare si vorrebbe? Ah come
e fatto ed in pochissime
appena? o come come di seguire avvenire possibile
in tal caso che volendo ognuno pur
a scegliere tra tante
argini ed alzare ripari dove non giungono e frenare il torbido
e non inghiottire tutti
dell'odierno non coll'avvenire
torrente peccatori, chiamar e predicare di virtù
tutti i tanti e tanti fatali
quello di peccato
or quindi un più parti il pensiero diviso ed a più cure intento
il tempo quello in istante
che nulla allora la mente nulla appunto si provasse ciò che si vorrebbe provare a tutto?
e provare in appunto intorno la miseria della mia vita? Ah come

Ar-

6

~~Ar great meraviglia, & mirabile~~ inutile ~~stupore~~

~~Ar great meraviglia, & mirabile stupore è confuso il mio pensiero~~

~~disperato da quale incominciare in cui indarno mi sforzo dell'eccesso~~

~~di eloquenza parola darmi in questo sacrosanto tempio~~ ? Ma ecco

~~la divina voce~~ confusi vagano pensieri. Finalmente

i miei spiranti ~~alle~~ in tanto buio di ~~grazia intente~~ edificarsi ed ergersi ~~ardenza~~

~~Dio pietoso & mentre~~ un vago vivissimo nascer di luce che sul ~~tenebroso~~ cammino

~~vostro, fammi sapere~~ un di un sentier non fallibile. Ecco il santo cantore che quale

~~spirituale guida mi precorre innanzi~~ ~~la via~~ in questo di di un

~~cammino che~~ le tracce mi somministrerà ~~di~~ predicare

utilità. adunque che qui mi che siate.

~~Ecco~~ voi ~~che~~ ascoltate giusti o Peccatori, uomini

Donne fanciulli d'ogni ordine d'ogni età d'ogni stato, bramare voi

l'eterna, bramare pur anco voi la mondana salute? Ecco voi

il farmaco vitale un certo vivo specifico di maggiore e più

portentosa virtù. ~~Ma sarà vero?~~ dalle vostre lingue

~~Ecco~~ ogni fiera di mali,

certa sbandita siano dalle vostre labbra l'atro veleno della mor-

morazione ~~bandito~~ purgate con ogni cura e questa e quella ~~pura~~ monda ed innata si ser-

bino a salmeggiare la gloria del

~~Non ci adduciamo~~ in ore in cui potrebbe il solo candido ebbano

parlare tornarne giovevole. Parlo in questo giorno

e ne parlo a tutti, & che o poco o molto tutti di maldicenza

pecchiamo. Parlo della maldicenza

e parlo del più grave ma insieme del più lieve del più enorme

~~più peccato~~ Parlo della maldicenza

e parlo di quel peccato, senza la cui piena ~~cognizione~~ emendazione

non possiamo ne dell'eterna ne della mondana salute. ~~Ma~~

~~questo grave~~. La gravità dell'assunto, l'interesse che ci sta

cadauno di voi, ed il fervido zelo col quale mi sono proposto

di trattarlo mi promette la vostra cortese attenzione, di cui

anche ardentemente supplicandovi, invocato il santo superno

aviglio mi faccio tosto a capo.

vostra conservare gemma
sopr ogni altra preziosa
guardiate le labbra.

عدد الصفحات

وجاء في بعض الروايات أن خليفة بعث جيشاً لغزو بلاد الروم، فلما وصل إلى أرض العدو وجد أن ملكها قد مات، فرجع الجيش دون قتال. وقيل إن الملك لم يمت، بل بلغه أن الخليفة أرسل جيشاً، فأمر بفتح أبواب مدينته وترك خيله ترعى في الأسواق، ثم جلس في قصره ينتظر. فلما رأى القوم ذلك ظنوا أن الأمر مكيدة، فرجعوا خوفاً من الفخ.

وقال آخرون: بل إن الملك أرسل إلى قائد الجيش يقول: إن بلادي قد أخصبت هذا العام، وإن رعيتي في رخاء، فما حاجتي إلى أن أقتل رجالي وأخرب أرضي؟ فإن كنت تريد المال فسأعطيك، وإن كنت تريد الطاعة فسأكون تابعاً لك. فكتب القائد إلى الخليفة يخبره بذلك، فأجابه الخليفة: أن اقبل منه ما عرض، وانصرف عن بلاده.

وكان من عادة الخليفة أن يجمع العلماء في مجلس كل شهر، فيسألهم عما استجد من أمور الناس، وعما أشكل عليه من أحكام الدين. وفي أحد هذه المجالس قال: إن الله قد فتح علينا أبواب الدنيا، وكثرت أموالنا، فما الذي يخشى علينا بعد اليوم؟ فقال له أحد العلماء: يا أمير المؤمنين، إن الله ابتلى الأمم السابقة بالغنى كما ابتلاها بالفقر، وربما كان الغنى أشد فتنة على القلوب من الفقر.

فسكت الخليفة طويلاً، ثم أمر بأن يوزع على الفقراء ثلث ما في خزائنه من المال. وقيل إنه فعل ذلك مرتين في سنتين متتاليتين. وكان يقول: إني أخشى أن يأتي يوم أقف فيه بين يدي الله فيسألني عن هذا المال، فلا أجد جواباً إلا أن أقول: يا رب، أعطيتني فخشيت أن أمنعه عبادك.

وقد اختلف الناس في سبب وفاته، فقيل إنه مات على فراشه بعد أن عهد بالأمر إلى ابنه الأكبر، وقيل إنه قتل في معركة بعد أن خرج بنفسه لقتال الخارجين عليه. وقيل غير ذلك. والله أعلم بما كان من أمره.

وقد ذكر المؤرخون أن الخليفة كان يحب الخيل حباً شديداً، وأن له منها عدداً كبيراً، وأنه كان يعتني بها عناية خاصة، ويجعل لكل فرس منها سائساً يقوم على شأنه. وكان من أحسن خيله فرس أشقر يقال له البرق، وكان لا يركبه إلا في المناسبات الكبرى. وقد مات هذا الفرس قبل صاحبه بسنة واحدة، فحزن عليه حزناً شديداً، وأمر أن يدفن في مقبرة خاصة.

وكان الخليفة يحب العلم والعلماء، ويجلس إليهم كثيراً، ويسألهم عما أشكل عليه من أمور دينه ودنياه. وقد ألف له بعض العلماء كتباً في الفقه والتاريخ والأدب، وكان يقرأ هذه الكتب بنفسه أو يسمعها من مؤلفيها. وكان يقول: إن الملك لا يستغني عن العلم، وإن العالم لا يستغني عن الملك، فهما أخوان لا يصلح أحدهما إلا بالآخر.

وكان له مجلس يجتمع فيه كل يوم جمعة، يحضره القضاة والفقهاء والأدباء، فيتذاكرون في مسائل الفقه والحديث واللغة والشعر. وكان يحسن الاستماع إلى المناظرة بين العلماء، ويقرب أهل العلم والورع، ويبعد أهل الجدل والتكلف. وكان يقول: إن العلم الذي لا يورث خشية لا خير فيه، وإن الكلام الذي لا يراد به وجه الله لا بركة فيه.

وكان له وزير اسمه أبو الفضل بن العميد، وكان من أعقل الوزراء وأحسنهم تدبيراً، وأكثرهم حباً للعلم والعلماء. وكان الخليفة يثق به ثقة كبيرة، ويستشيره في أكثر أموره، ويأخذ برأيه في أغلب الأحيان. وقد بقي هذا الوزير في منصبه نحو عشرين سنة، ولم يعزله الخليفة إلا قبل وفاته بسنتين فقط.

وكان للخليفة ابن اسمه عبد الله، وكان يحبه حباً شديداً، ويعده ليكون خليفة من بعده. وقد أشرف على تربيته بنفسه، وعلمه الفروسية والرماية وركوب الخيل، كما علمه القرآن والحديث والفقه. وكان يقول لابنه: يا بني، إن الملك أمانة، فمن خانها ضيعها، ومن ضيعها ندم حيث لا ينفع الندم.

وقد توفي الخليفة في شهر ربيع الآخر سنة ثلاث وأربعين ومائتين، بعد أن حكم البلاد نحو اثنتين وعشرين سنة. وقد اختلف الناس في سبب وفاته، فقيل إنه مات على فراشه بعد أن عهد بالأمر إلى ابنه الأكبر، وقيل إنه قتل في معركة بعد أن خرج بنفسه لقتال الخارجين عليه. وقيل غير ذلك. والله أعلم بما كان من أمره.

وقد ذكر المؤرخون أن الخليفة كان يحب الخيل حباً شديداً، وأن له منها عدداً كبيراً، وأنه كان يعتني بها عناية خاصة، ويجعل لكل فرس منها سائساً يقوم على شأنه. وكان من أحسن خيله فرس أشقر يقال له البرق، وكان لا يركبه إلا في المناسبات الكبرى. وقد مات هذا الفرس قبل صاحبه بسنة واحدة، فحزن عليه حزناً شديداً، وأمر أن يدفن في مقبرة خاصة.

وكان الخليفة يحب العلم والعلماء، ويجلس إليهم كثيراً، ويسألهم عما أشكل عليه من أمور دينه ودنياه. وقد ألف له بعض العلماء كتباً في الفقه والتاريخ والأدب، وكان يقرأ هذه الكتب بنفسه أو يسمعها من مؤلفيها. وكان يقول: إن الملك لا يستغني عن العلم، وإن العالم لا يستغني عن الملك، فهما أخوان لا يصلح أحدهما إلا بالآخر.

وكان له مجلس يجتمع فيه كل يوم جمعة، يحضره القضاة والفقهاء والأدباء، فيتذاكرون في مسائل الفقه والحديث واللغة والشعر. وكان يحسن الاستماع إلى المناظرة بين العلماء، ويقرب أهل العلم والورع، ويبعد أهل الجدل والتكلف. وكان يقول: إن العلم الذي لا يورث خشية لا خير فيه، وإن الكلام الذي لا يراد به وجه الله لا بركة فيه.

وكان له وزير اسمه أبو الفضل بن العميد، وكان من أعقل الوزراء وأحسنهم تدبيراً، وأكثرهم حباً للعلم والعلماء. وكان الخليفة يثق به ثقة كبيرة، ويستشيره في أكثر أموره، ويأخذ برأيه في أغلب الأحيان. وقد بقي هذا الوزير في منصبه نحو عشرين سنة، ولم يعزله الخليفة إلا قبل وفاته بسنتين فقط.

وكان للخليفة ابن اسمه عبد الله، وكان يحبه حباً شديداً، ويعده ليكون خليفة من بعده. وقد أشرف على تربيته بنفسه، وعلمه الفروسية والرماية وركوب الخيل، كما علمه القرآن والحديث والفقه. وكان يقول لابنه: يا بني، إن الملك أمانة، فمن خانها ضيعها، ومن ضيعها ندم حيث لا ينفع الندم.

وقد توفي الخليفة في شهر ربيع الآخر سنة ثلاث وأربعين ومائتين، بعد أن حكم البلاد نحو اثنتين وعشرين سنة. وقد اختلف الناس في سبب وفاته، فقيل إنه مات على فراشه بعد أن عهد بالأمر إلى ابنه الأكبر، وقيل إنه قتل في معركة بعد أن خرج بنفسه لقتال الخارجين عليه. وقيل غير ذلك. والله أعلم بما كان من أمره.

Vivere col mondo, e vivere con Dio, si dicono ti mi così disparati
oggetti si dicon mire si oppone, che par quasi che uom non
possa o sappia dedicarsi all'uno, senza che l'altro medesimo
non si abbracci e voglia intieramente dall'altro. quindi
quelle vegetusine bizzare risoluzioni, di chi sentendosi della
propria vocazione chiamato a Dio d'evitar ogni più onesta
società, ogni comodità della vita, ogni conversar più diverso
sempre fatale sempre funesto alla sua ispirazione, e pace
e riposo ricercar soltanto nel muto fracchiare de' sauri libri
e nell'eremo vivere di una continua meditazione solinga.
Quindi parimenti gl'altri poi trarre la sciocca deliberazione non meno
di chi vivendo col mondo, ed inabilitato di stimarsi di poter unqua
pensare a Dio che tutto alle fatiche tutto allo traffico tutto all'applicazione
sacrifica ogni comodo stato della vita socievole. ma
dell'inganno fatale inganno che toglie sempre a noi il
contento di un qualche viver felice! Eh' no, che non fu Dio così
scarso delle sue beneficenze con noi, che nel proporci due
felicità terrena l'una, e l'altra celeste, non abbiaci
altresì opportunamente fornito de' mezzi più valevoli a
poterle conciliare insieme ed amendue potervi ad un
punto medesimo. Confesso io vero che opera non d'uomo, che anzi
a sole di pochi varissimi eletti [illegible] e ciò è essere
esta a ventura alquanto composizion malagevole. ma non portando la
malagevolezza in se niuna guisa di fisica o morale impossibilità assoluta; ne
viene troppo ragionevolmente in Dio il diritto di poterla voler

conseguire

conseguire da tutti, dopoche tutti [illegible], onde
possedere a taluno nostro avvicchire. E di fatto, furono
dici a ventura ad un continuo avvilimento condannati d
santi Padri nostri & voler essere dedicati esemplarmente
a Dio, o furono a sorte men devoti ed istruiti nelle sant
divine cognizioni santi nostri maggiori chiarissimi & la
troppo indispensabile loro dedicazione alle arti meccaniche
o & che negozianti, o & che corrigiani, o & che comunque
in uno stato luminoso di vicchezze e di affari costituiti
O si piuttosto, cari tutti del paro si recano al cielo, ed al punto medesimo a que
nostra terra preziosi e d'ogni più onorevole ricordanza bene
degni, & che seppero a perfezione combinare queste due
[illegible] opposte ed in sustanza analoghissime mire
di Dio e mondo, che dall'uno, e dall'altro trassero opportuna
giocondissimi frutti d'ogni più eccelso godere [illegible]
[illegible] ? E sarà mentare neppure si alto
sarebbe forse il. L'età nostra ancora si scarsa d'esempio
che ricordarsene non [illegible] alcuno a gloria non infuso
che à edificazione del secolo ? ah sì, che ricordarlo -
possiamo, ma non senza gravi dolore ma non senza amarissime lacrime! Un esemplare chiarissimo, e glorioso
ci è.... ah noi infelici noi, che non è più! Un esemplare
chiarissimo, e glorioso ci dua giorni sono appena, e sopra
quindici miglia da noi distante, se morte crudele non
avesse su quel troppo venerando capo avventato fatalmente
l'irreparabile sua falce. Parlo come voi già ben mi capite
dell'egregio sacerdote [illegible]

che

che giorni sono apparsa che nel p.p di mod.o l'anima sua ritorse al cielo d'ogni fior di virtù d'ogni fregio di ben oprare adorna. Dell'poiche questo troppo debito ufficio adempiere dobbiamo d'ossequio a lui e di amorosa fratterna rispettosa riverenza col p.p di mod.o, con cui le felicità godiamo di un clementissimo domicilio in questi serenissimi stati, crucciare dobbiamci altresì della loro sventura con più sensibil dolore; Lasciare n. che io v'intertenga alquanto sulla perfezione della condotta di quell'Eroe chiarissimo con Dio non men che col mondo, e ciò sia nell'etica, o vogliam dire nel onesto e religioso governo di se stesso; sia nell'economica, o diciamo governo della sua famiglia o sia finalmente nella politica ovver governo, ~~di~~ di quella società sempre felice quando alla sua prova e prudente direzione affidata. Non mi negate U. in tanto affare, la cortese attenzione vostra; non mi nieghi Iddio li provvidi suoi troppo necessarj soccorsi che umilmente implore; e non mi ~~nieghi quell'anima~~ tutt'abondante santa il suo gratioso perdono se & non offendere la sua umiltà virtuosa, offendere la giustizia giurato collo scarseggiare le sue Lodi. Incomincio.

ועוד שהרי כתב הרמב"ם ז"ל שאין מוציאין אותה מחמת כלום אלא אם כן מצא בה דבר ערוה ואפילו הכי אמרינן בגמרא דמי שמצא בה דבר ערוה ואמר איני רוצה לגרשה אלא מקצת נכסיה או מקצת פרותיה אין שומעין לו אלא מגרשה בכתובתה ומפרעון כתובתה ואם אמר איני רוצה לגרשה אלא מקצת כתובתה אין שומעין לו אלא מגרשה בכתובתה ומפרעון כתובתה ואם אמר איני רוצה לגרשה אלא בשטר פלוני שכתוב בו שאין לה עליו כלום אין שומעין לו אלא מגרשה בשטר פלוני

ברכה בת מרדכי סלומון מחזיקה מרחץ בתוך ביתה ברחוב הגדול בעיר מלכה, ומרחץ זה מיוחד לנשים בלבד. ומרחץ זה מחזיק בשכר מן הבעלים בית אחד בשנה בעד שלשים זהובים

٤٥ - ابراهيم بن محمد بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن بن عبد الله بن عبد الرحمن

Eterno, e clementiss. Dio · obbediente ai doveri di quel ministero a cui vi
piacque umilissimamente chiamarmi, eccomi oggi sopra questo sacra-
tissimo Seggio a parlare in nome vostro, a publicare le sante vostre
verità, a predicare la vostra parola ineffabile. Ma se alcuno a sorte
interrogandomi venisse da parte vostra, qual nome portate, e quale
attributo riputo e conoscete voi stesso, che direi io mai, eterno
Padre, come dovrei io rispondere? [illegible] direi anch io
[illegible] voi u.
così? Ma chi? ad una tale mia richiesta parrà vi fare un
viso, e stupidi vi mirate l'un l'altro in volto?
~~viso, ed ammirare il suo meraviglia di taglio~~? Vi sorprende forse
e vi punge e molesta il dubitare chi io faccia che v abbian oggi per
Dio nel popol diletto, Le quali non conoscono Iddio? ~~Condonate~~ alle
di miei, anche il cor mio vorrebbe che prova pensare
così, se troppo non ne
fosse da sensi ad evidenza in contrario convinto. Noi siamo, è
vero, in un secolo di talenti generosissimi di storia colta,
abbiamo anche la Dio mercè in una università rispettabile.
Le cose provvedutissimi capi educatori diligentemente si occupano
a coltivare e propagare le buone Lettere e tutte poi in genere
le facoltà scientifiche. Vantiamo benanche le Domeniche
più belle, le più vaghi Cancelli con Anima nostra consola-
zione ricordar l'esistenza di un Dio eterno, di un Dio ottimo —
massimo onnipotente ineffabile che tutto sa tutto vede, un Dio
premiatore di buoni e punitor di malvagi. Ma qual pro'
di miei, ma qual pro'. Diremo noi ~~di~~ ciò che si conosce Iddio?
chi che purtroppo se ne conoscono i termini ma la verità non si
conosce. Testimoni le private pareti di tanti e tanti, testimoni
le vaglie le conversazioni i discorsi i passeggi, testimoni le publi-
che

vie, le piazze li mercati, le fiere, e testimonj all'ultimo voi miei di
miei che mille e mille volte al giorno pronunciate d'orrore
nel sentir le bestemmie, gli spergiuri le profanazioni esecrande
di quello stesso sacratissimo nome che sempre dovrebb'essere benedetto
e glorificato sulle bocche di tutti, e si conosce Iddio, ed a fronte di
tanto contrario vi prove si vanterà di conoscerlo? Ah inganno inga
no fatale inganno! Sono le verità sacrosante di fede di religion di
dovere ogimai adivenute purtroppo a guisa di un canzoniere di
un romanzo di cui spesso si ripetono gli squarci sol perche piacciono
all'orecchio o giovano alle storie mire che proposti ci siamo, non
perche mai si credano e si professino [illegible] diceva Dio a Ezech. un giorno.
Scuole saranno li nostri a ventura di ottime scolastiche teorie, ma
di pessime pratiche religiose. Di Dio sempre parla il labbro, di Di
mai non pensa il cuore [illegible], diceva il santo
profeta Isaia ancora. Possibile pero che in questo fiorito consesso
che qui immaginiamo corona di anime, pochine non v'abbiano avide
di conoscere Dio di una cognizione vera di una cognizion sostanzia
di una cognizione religiosa? Lecomi di miei se vi sono ad appagarli
e se non vi sono ad eccitarli a promuoverli perche vi siano giacche
la nostra felicità maggiore in cio solo consiste di conoscere Dio per
cio solo che sempre dal peccato salvarci, e guarentirci, ed ecco
di miei l'assunto che proposto mi sono a trattare in questo sacrat
simo giorno.

A chi brama conoscerMi disse Dio a Mos. allora tu dirai che io son
chi sono [illegible], e tanto di miei oggi pure io dico
a voi. Jo son chi sono [illegible], e vuol dire io son tutto e sempre
e con tutti e per tutto [illegible]; primo punto. Jo son chi sono
[illegible], e vuol dire sommamente amoroso se padre, e sommamente
avaro

[illegible] secondo punto. Queste due verità
[illegible] danno una giusta idea dell'orribile
[illegible] ad incatenare
[illegible]

Quale [illegible] rimorso [illegible] nel suo
[illegible] quei loro ostinati odii di
[illegible] vedere che l'espediente più valevole
[illegible] di aver sempre rispetto
a fronte dei giudizi [illegible] d'ogni nostra azione. Noi al lume
[illegible] d'una santa religion rivelata, non abbiamo maggiori
[illegible] di aver sempre [illegible]
[illegible]. Dio nostro giudice, nostro legislatore, nostro Redentore e
[illegible] sempre presente a noi sempre avrà la dominio
nell'animo nostro sempre, sempre vorrà avere testimonio d'ogni
nostro più minuta azione ecc. ecc. Ah Dio dunque mi vede,
mio testimonio Dio, qual cura sarà potrebbe occultarmi alla sua
penetrazione, [illegible] qual forza toglierni potrebbe al giusto
[illegible] ? [illegible] il santo cantore dicea.
[illegible] al vasto [illegible], e [illegible] pari de' secondo agli abissi
profondi [illegible] e dove [illegible] il smarrito, se tutto io [illegible]
e ovunque [illegible] io mi trovi con voi mai non mi posso un istante
[illegible]. Dove toglierni al vostro sguardo mai non posso toglierni a
voi. Le tenebre folte, le fitte notte almanco ... ah che tutto sempre
è luce, tutto è sempre chiaro intorno [illegible]
Voi [illegible] Dio [illegible] divini aspetti, ma gli occhi [illegible] dominare di
[illegible] mio, voi al cui sguardo quel [illegible] appari pur anco
nell'utero materno in embrione ancora [illegible]
[illegible] ancora [illegible] i giusti [illegible]
[illegible] cantore, in una breve [illegible] [illegible] che
[illegible]

Egli è noto il sistema di Harvey (corretto poscia dal malpighi
e dal Vallisneri) che è quello
ricevutissimo da' fisiologi del secolo che è quello
dell'animale da un germe preesistente. Del germe nell'ovaia
della femmina come in una specie di ovaja il qual germe
poscia fecondato dal concorso del maschio si sviluppa
e cresce e cresce. Porta questa sistema è forza che l'altra
sull'inviluppo ammettere
che tutti i germi di una medesima specie siano stati da Dio impli
ti gli uni dentro degli altri e che non facciano che svilupparsi a
poco
generazione in generazione secondo quella progressione che è stata
loro assegnata dal principio della creazione. Ch'questa è cosa ad ogni
modo difficile a disegnare. L'opinion dell'inviluppo mentovato
sembra una delle più folle ipotesi che l'immaginamento possa abbia
ospitato sulli nostri cervelli. Dice il celebre Bonet fa
calcoli spaventosi onde mostrare di confermarla provano unica
che alla minima si possa aggiungere sempre dei zeri ad oppressione
d'immaginazione sono il gioco dei fanciulli. al che io di buon gra
aggiungo che nel fare cimentare la nostra mente circoscritta
confini troppo limitati ci dà una correzione di quella infinità
grande ovunque che non concepir non possiamo. Intanto egli con
una accordandoci dei giovani non ci mancherà de' geni; ed la
natura medesima vorrà somministrarci prove dirette del suo
inviluppo de' germi. Ma dica un poco pare ovvio d'un so
chiuso in un altro, un uovo chiuso in un altr'uovo un frut
dentro un altro frutto un feto dentro un altro feto.

Dunque fra lungi dall'ammettere l'Epigenesi chi è l'opinione di
quelli che vogliono che l'animale sia generato pezzo a pezzo.
dalla riunione di differenti molecole che in virtù di certi ra
porti si riuniscono ma ritengono una verità che nasce dalle
prove di fatti il sistema della evoluzione che val a dire La
preformazione de' germi ci insieme disegnato nell'uovo prima
ancora della sua fecondazione. Ja dunque ne più ne meno qu
uno adam nell'era maravia, tal era nell'integumento di quel piccolo
ovicciuolo

39 di —

sovrumanto che succedeva a mano altri d'ogni ente forse a Dio più
l'autore materno sappia sfuggire le diligentissime ricerche di secoli e
secoli. Qual son io adesso? Un composto d'organi d'strumenti
di macchine tutte mirabilissime che constano d'una semplicità
di parti innumerevoli che tutte necessariamente concorrono
all'effetto che si è l'autore della natura proposto. Questo corpo
è un intessuto continuo di sottilissime fibre. Questa carne è bagnata dico così ad inaffiata da vene da arterie e da
impercettibili canalletti che ogni dove serpono e serpono di
varj e distinti umori. Tutto necessario tutto bilanciato tutto giusto.
e questo composto, che tutto mirabile, che esatto ed obbligato alla adem-
zione più esatta di quell'essere inesplicabile che si è l'autore.
Ma ben più confuso io sono di meraviglia
quando penso che tutto questo me stesso voi avete delineato nel tutto
angustissimo spazio di un punto menomissimo di quel cervello nel
quale onde fui concetto dapprima. ah! Dio eterno
in una mente voi avete disegnato le parti impercettibili di
questo stupendissimo ... Ma l'animo mio procede
sempre più innanzi, e riflette ben anche di più.
Quella madre nel cui seno io con sei altri fratelli non occupavamo
altro che un solo impercettibilissimo punto, ella pure nell'utero
dell'avola con altri forse molti congiunti non occupavano un luogo
maggiore. Un atomo in quell'angustia come poteva poi essere mai
diffuso in quell'atomo? Ma l'avola stessa con molti compagni
fu ella del pari se non che un punto nell'utero della trisavola?
E questa pure con altri non era forse un atomo in quello della
quartavola? Quale era dunque il mio niente nel seno di questa
dove occupar non doveva che una minima parte del punto del
punto del punto, e che pur era qual seno della vasta eternità in

La mia

Le mie più minute parti disegnate d'Iddio? Ahi quanti involuti
quanti complicati; rimontando a qual primo punto della
creazione della mia madre comune or, ~~osservando progredendo la~~
~~catena umana~~ nel cui seno io pure e voleva eterno prefisso
nella lunga catena de' secoli, ed di tutte quelle minutissime parti
costituendo di cui consto per ora? Eppure a dispetto della inesperta
de' nostri talenti di penetrare soltanto gli abissi immensi di tanta
e tali sorprendentissime progressioni deferiscono, dobbiamo pure
essere persuasi e convinti. Così è, così è, l'abbondanza prodigi-
sa di tanti involucri la distanza di tanti secoli, l'angustia della
tanta impercettibilità degli spazj non volse a voi che io non potessi
essere contemplato in tutte distintamente le parti mie nell'intimo
dell'interno di quel punto che occupava nel seno della prima madre
comune (אדם) עפ"י פשט ורמז דרש סוד; ma io fui poi ma anche il termine
delle vostre vedute le quali che si estesero, ben anche dal pari a tutti i secoli che dopo
di me si verranno עפ"י פשט ורמז דרש סוד, e si estesero a questo fine estremo
pensai quando ancora in embrione adamo non poteva neppur
dirsi esistente בא וראה סוד. Or chi potrebbe non essere attonito a
tanto fulgore di luce non essere stordito a tanta penetrazione
a tanta certezza a tanta precisione di sguardo? גמ' ירו' פ' כ"ג ה"ד
הושע נבואה ב'. Ah se voi fosse esempio di ribaldi che non
vogliono conoscervi, o vi conoscono e fanno nol fate voi forse
עפ"י פשט ורמז דרש סוד? Gira pure occultando
vi se potete a tanto sguardo, fisa pur fissandovi se potete
non siate
che quelle troppe què raggiri del ribaldo cuor vostro conoscente
e chiaro innanzi a lui. "Se tutti vi vede se tutti vi distingue
nell'ombre del nulla עפ"י פשט ורמז דרש סוד, non dovrà poi al lume dell'
essere conoscervi? עפ"י פשט ורמז דרש סוד? Ah Dio dunque ci vede,
ci vede dunque עפ"י פשט ורמז דרש סוד, e noi pecchiamo?

Archives

ترجمهٔ متن دوم

ترجمهٔ متن سوم

ترجمهٔ متن چهارم

ع٥ בית ה בית אחר אחוזתו בית פרס ובית שלש עם חצי ואחוזת בית הכרם בעת אחוזת בית הכרם בעת אחוזת בית הכרם בעת א

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ו ואת הארבה למינהו ואת החרגול למינהו ואת הצלצל ואת החגב למינהו׃
ל את כל אלה מלאתי לך בחלום אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
לט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
מט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
נט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ס כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
סט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ע כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
עט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
פט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
צט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ק כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קי כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קטו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קטז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קיט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קכט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קל כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קלט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קמט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קנט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קס כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קסט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קע כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קעט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קפט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
קצט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ר כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רי כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רטו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רטז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
ריט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רכט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רל כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רלט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רמט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רנט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רס כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רסט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רע כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רעט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רפט כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצ כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצא כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצב כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצג כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצד כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצה כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצו כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצז כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃
רצח כי אם בחלום בלילה אשר אמרתי לך ואת כל הדברים האלה אמרתי לך ולא אמרתי לך מאז׃

Considerarsi sempre della via
mezzo, ma mai contrari agli Cie
Ogni punto del circolo può dirsi
mezzo. Ci corrigiadri insegna
i principj col lume della Co
grandezza. Il buon Re non
afferra. Considera le cose de
mondo una ruota cioè di una
figura circolare, il cui punto
core è uguale al mediocre e
all'estremo [illegible]

Il punto di mezzo dà il nascon
ed il motivo, presenza, gli estre
mi, e salva dagli eccessi [illegible]
[illegible]

51 a

מעשה בחור שהיה בעלה של אשה בתולה ונתגרשה ממנו

ובתוקף זה נישא לאשה אחרת

ולאחר זמן נתגרשה האשה הראשונה ונישאה לבעל שני

בחור אחד נשא אשה בתולה ונתגרשה ממנו, ולפי שהיה בחור בן עשרים וחמש שנה ולא היה יכול לשמור עצמו מן העבירה, נשא אשה אחרת. ולאחר זמן נתגרשה האשה הראשונה ונישאה לבעל שני, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השניה ונישאה לבעל שלישי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלישית ונישאה לבעל רביעי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הרביעית ונישאה לבעל חמישי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה החמישית ונישאה לבעל ששי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הששית ונישאה לבעל שביעי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השביעית ונישאה לבעל שמיני, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השמינית ונישאה לבעל תשיעי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה התשיעית ונישאה לבעל עשירי, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשירית ונישאה לבעל אחד עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה האחת עשרה ונישאה לבעל שנים עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השנים עשר ונישאה לבעל שלשה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשה עשר ונישאה לבעל ארבעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הארבעה עשר ונישאה לבעל חמשה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה החמשה עשר ונישאה לבעל ששה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הששה עשר ונישאה לבעל שבעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השבעה עשר ונישאה לבעל שמונה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השמונה עשר ונישאה לבעל תשעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה התשעה עשר ונישאה לבעל עשרים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ונישאה לבעל עשרים ואחד, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ואחד ונישאה לבעל עשרים ושנים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושנים ונישאה לבעל עשרים ושלשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושלשה ונישאה לבעל עשרים וארבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וארבעה ונישאה לבעל עשרים וחמשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וחמשה ונישאה לבעל עשרים וששה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וששה ונישאה לבעל עשרים ושבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושבעה ונישאה לבעל עשרים ושמונה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושמונה ונישאה לבעל עשרים ותשעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ותשעה ונישאה לבעל שלשים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ונישאה לבעל שלשים ואחד, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ואחד ונישאה לבעל שלשים ושנים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושנים ונישאה לבעל שלשים ושלשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושלשה ונישאה לבעל שלשים וארבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וארבעה ונישאה לבעל שלשים וחמשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וחמשה ונישאה לבעל שלשים וששה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וששה ונישאה לבעל שלשים ושבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושבעה ונישאה לבעל שלשים ושמונה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושמונה ונישאה לבעל שלשים ותשעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ותשעה ונישאה לבעל ארבעים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות.

ואחר זמרות רבות נתגרשה האשה הארבעים ונישאה לבעל אחד עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה האחת עשרה ונישאה לבעל שנים עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השנים עשר ונישאה לבעל שלשה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשה עשר ונישאה לבעל ארבעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הארבעה עשר ונישאה לבעל חמשה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה החמשה עשר ונישאה לבעל ששה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הששה עשר ונישאה לבעל שבעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השבעה עשר ונישאה לבעל שמונה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השמונה עשר ונישאה לבעל תשעה עשר, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה התשעה עשר ונישאה לבעל עשרים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ונישאה לבעל עשרים ואחד, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ואחד ונישאה לבעל עשרים ושנים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושנים ונישאה לבעל עשרים ושלשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושלשה ונישאה לבעל עשרים וארבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וארבעה ונישאה לבעל עשרים וחמשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וחמשה ונישאה לבעל עשרים וששה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וששה ונישאה לבעל עשרים ושבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושבעה ונישאה לבעל עשרים ושמונה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושמונה ונישאה לבעל עשרים ותשעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ותשעה ונישאה לבעל שלשים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ונישאה לבעל שלשים ואחד, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ואחד ונישאה לבעל שלשים ושנים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושנים ונישאה לבעל שלשים ושלשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושלשה ונישאה לבעל שלשים וארבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וארבעה ונישאה לבעל שלשים וחמשה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וחמשה ונישאה לבעל שלשים וששה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וששה ונישאה לבעל שלשים ושבעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושבעה ונישאה לבעל שלשים ושמונה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושמונה ונישאה לבעל שלשים ותשעה, ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ותשעה ונישאה לבעל ארבעים, ונולדו לה ממנו בנים ובנות.

כל אחד ואחד מבעליה נשא אשה בתולה ונתגרשה ממנו, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הראשונה ונישאה לבעל שני, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השניה ונישאה לבעל שלישי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלישית ונישאה לבעל רביעי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הרביעית ונישאה לבעל חמישי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה החמישית ונישאה לבעל ששי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הששית ונישאה לבעל שביעי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השביעית ונישאה לבעל שמיני, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השמינית ונישאה לבעל תשיעי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה התשיעית ונישאה לבעל עשירי, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשירית ונישאה לבעל אחד עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה האחת עשרה ונישאה לבעל שנים עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השנים עשר ונישאה לבעל שלשה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשה עשר ונישאה לבעל ארבעה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הארבעה עשר ונישאה לבעל חמשה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה החמשה עשר ונישאה לבעל ששה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה הששה עשר ונישאה לבעל שבעה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השבעה עשר ונישאה לבעל שמונה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השמונה עשר ונישאה לבעל תשעה עשר, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה התשעה עשר ונישאה לבעל עשרים, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ונישאה לבעל עשרים ואחד, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ואחד ונישאה לבעל עשרים ושנים, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושנים ונישאה לבעל עשרים ושלשה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושלשה ונישאה לבעל עשרים וארבעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וארבעה ונישאה לבעל עשרים וחמשה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וחמשה ונישאה לבעל עשרים וששה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים וששה ונישאה לבעל עשרים ושבעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושבעה ונישאה לבעל עשרים ושמונה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ושמונה ונישאה לבעל עשרים ותשעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה העשרים ותשעה ונישאה לבעל שלשים, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ונישאה לבעל שלשים ואחד, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ואחד ונישאה לבעל שלשים ושנים, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושנים ונישאה לבעל שלשים ושלשה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושלשה ונישאה לבעל שלשים וארבעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וארבעה ונישאה לבעל שלשים וחמשה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וחמשה ונישאה לבעל שלשים וששה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים וששה ונישאה לבעל שלשים ושבעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושבעה ונישאה לבעל שלשים ושמונה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ושמונה ונישאה לבעל שלשים ותשעה, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות. ואחר שנים רבות נתגרשה האשה השלשים ותשעה ונישאה לבעל ארבעים, ובתוקף זה נישא לאשה אחרת ונולדו לה ממנו בנים ובנות.

Ed è poi vero, M. miei Stim.ⁱ? Ed è poi vero che quel sospirato momento impariculi imploriamo noi, in cui diffondendosi per ogni dove la maestà ineffabile di Dio eterno, tutti si veggano rovesciati gli altari, e gli idolatri confusi, e gli idoli infranti dalla sovrana onnipotenza? Forse vuole così? Perdonatemi, io non lo credo. Il contagio disordinato purtroppo del secolo che corre potrebbe sì poco di bene, potrebbe tanto di male promettervi da quel giorno estremo, che io non saprei bene determinarmi se più fosse sciocchezza inaudita, od imperdonabile temerità l'augurarselo. Ah infelice [illegible] il Santo profeta ohimè infelici voi che il giorno anelate di Dio! Perchè? Perchè desiderare quel giorno, che tenete dubbio che compiuto sarà soltanto per voi? Di fatto, M. miei, se la destra onnipotente di Dio fosse [illegible] armata non sterminando la miscredenza l'empietà l'eresia, non involvendo negli ardenti suoi vortici gli increduli [illegible] spingendone gli empi forti, e gli [illegible] del secolo [illegible]; coloro ne campeggiano soltanto che la costante professione di una fede veracemente devota [illegible]; che sarebbe di noi miserabili nè cui petti se non è morta pur anche affatto, ne langue un ultimo debolissimo raggio appena? Ah vergogna, ah rossore, ah ritegno che noi siamo di noi stessi! Una religione una sacrosanta fede della stessa infallibilità di Dio ancora a noi provata dal cielo mostrata da tante e sì vive [illegible] figurazioni uscita da tanti e così distinti esemplari di santità, di irreprensibilità di costumi

מעלה מהרה את עוף שמים אשר לפניו עד שלח ידו ויקח לחמו ויתן לו פת אחת ענבים ויאכל ותשב רוחו אליו כי לא אכל לחם וישת מים שלשת ימים ולילות ויאמר אליו אדוני מצרי אנכי עבד לאיש עמלקי ויעזבני אדוני כי חליתי היום שלשת ימים פרצנו על נגב הכרתי ועל יתר יהודה ועל נגב כלב ואת בית צקלג שרפתי באש ויאמר אליו דוד התורידני אל הגדוד הזה ויאמר השבעה לי באלהים כי לא תמיתני וכי לא תסגירני ביד אדוני כי אורידך אל הגדוד הזה והנה הם נטושים על כל הארץ אוכלים ושותים וחוגגים בכל השלל הגדול אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ויורד אותו והנה הם פזורים על כל פני השדה נושכים ושותים כי גדול השלל אשר לקחו מארץ פלשתים ומארץ יהודה ויאמר דוד אל העמלקי אל תעשה כן כי אם הכית את אחינו בחרב ובקשת ובכלי מלחמה ובסוסים ובמרכבות ויאמר אליו דוד מי הגיד לך כי אשתי ושני בניי בשבי הם ויאמר הנער הנמצא עמו אל תשמע אלי כי אם ברחנו מן המערכה ביום הזה ויאמר אליו דוד

costumi, e sigillava in fine col sangue vivo di tanti gloriosi martiri che due crudeli morti sfidarono intrepidi e soffersero costanti; che pietà che cordoglio di doverla purtroppo oggidì così debole così sfibrata mirare che di giorno in giorno non si abbiano che a piangere sempre maggiori fatalissime perdite di preziose scintille di santità che nelle scoglio del cuore ortano sventurate e vengono. Ma cessiamo cessiamo di pianger la morte di giuochi dove a lacrimare ci vesti la nostra sventura maggiore l'infermata e cadente salute di tanti. Vigna eletta di scelbissimi tralci composta, in melifero terren trapiantata, di folta amenissima siepe guernita, e da mano indefessa di effetto e solecito cultor governata: ah come puoi riconoscere d'uve gioconde in vece non vendi che infrate lambrusche acerbe [illegible]? Eppure di miei permettere che in tanto affanno libero una volta e franco io parlare [illegible]; eppure non è la cagion di vecchiezza, non è la piaga di atrosa che possa alla diligenza nostra sfuggire, negli d'altronde, è tanto disperato il male che luogo opportuno ad acquistare medicatura non lasci. Langue nei nostri petti e vacilla purtroppo la fede la triplice mancanza agli essenziali doveri che questa indispensabilmente esige da noi, che il soggetto formano e la divisione insieme dell'odierno mio ragionare.

Non si studia di miei quanto basta la fede e quanto basti a ciò non si conosce; primo punto. Non si stima qual si dovrebbe e qual si dovrebbe pero non si difende; secondo punto. Non si professa finalmente qual converrebbe, e qual converrebbe per tanto non si sostiene; terzo ed ultimo punto. Studiamola dunque a conoscerla, conosciuta stimiamola a difenderla, e difesa professiamola a sostenerla, che veri fedeli allora potremo

aspirare

54 b

offrivare con vagionevolezza a quella gloria immensa che a vostro favore si preparava nel giorno di Dio ecc. ecc. ecc. Da Dio onnipo. sento la forza, e i lumi, da voi ascoltatori tolleranza ed attenzione imploro, e dopo breve respiro, mi faccio tosto a capo.

Non è di miei paradossi, ma prove incontrastabile verità che la religione pur essa ha il corso modo di dire l'anima ed il corpo. Corpo della religione è il rituale ed il cerimoniale d'quella, anima della religione è propriamente la fede. Le cerimonie i riti non sono che i merri onde manifesta la fede la sua potenza e la sua attività. Quanti quanti si lusingano però d'stare in mezzo ad una popolosa società di viventi, quando di altra loro sventura non sono che in un enorme cimitero di defonti. Cadaveri sono la carità, cadaveri li digiuni cadaveri le devozioni tutte che dallo spirito della fede avvivate non sono. E quindi vedere la nobilis. imagine di cui nella santa lingua ogni profanazione di sacrosta di vivo collo stesso verbo d'incadaverire colla stessa nome di cadavere appellar. [illegible] e tanti simili. Se tu mangi o sacrifichi carne di quel sacrificio che hai giurato di godere oltre il termine prescritto, tu sei di morte punito che ha incadaverita la santa funzione [illegible] immondi lungi lungi o differenti dall'intemerato altare di Dio, se vi accostate voi, non ingenerereste che cadaveriche azioni [illegible]. Non è sulla mensa di Dio, non è data fede avvivata la vostra azione, e non è pero che un corpo esangue. Or chi da ciò sol non comprende la necessità di conoscere, di sapere, di haver auti sempre fisso lo sguardo con somma [illegible] alla fede, che è lo spirito e la forza d'ogni nostra morale azione.

ج عمو حرارت دلخ. عمو ساریو لو ساعت دیوب ج ر.ب. عبارت عمو مهو شیء رحمطم دا
سرعو سوبیا عمو عمرا دا مرتبه ساب مرتبه عمو عمرا دا عمل ساب عمل سرعو ملوم
سمل عمو عمرا دا سرعو سلوبا لمعلم سرم ج عمو مرادلت دلخ. عمرا دا
عمو عمرا دا سرعو سلوبا لمعلم سرم ج عمو مرادلت دلخ. عمرا دا
عمو عمرا دا سرعو سلوبا لمعلم سرم ج عمو مرادلت دلخ. عمرا دا

و سل آمیخ لسرعو آمرسه دلمرسه ساب عمرهمو حلم لرب د عله لم دیوب دوسیب ر.ب.ع دل عسیر ط لرب د ساب عمرهمو
عبر مرسه دلمرسه سلو لو لحب. عمر ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو
لرب د ساب عمرهمو سلو لو لحب. عمر ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو
لرب د ساب عمرهمو سلو لو لحب. عمر ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو
لرب د ساب عمرهمو سلو لو لحب. عمر ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو
لرب د ساب عمرهمو سلو لو لحب. عمر ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو ج عمو

בית משפט לתביעות קטנות בפתח תקוה

בפני כב' השופט [illegible]

בעניין:

התובע: [illegible]

נגד

הנתבע: [illegible]

פסק דין

[illegible]

[illegible]

[illegible]

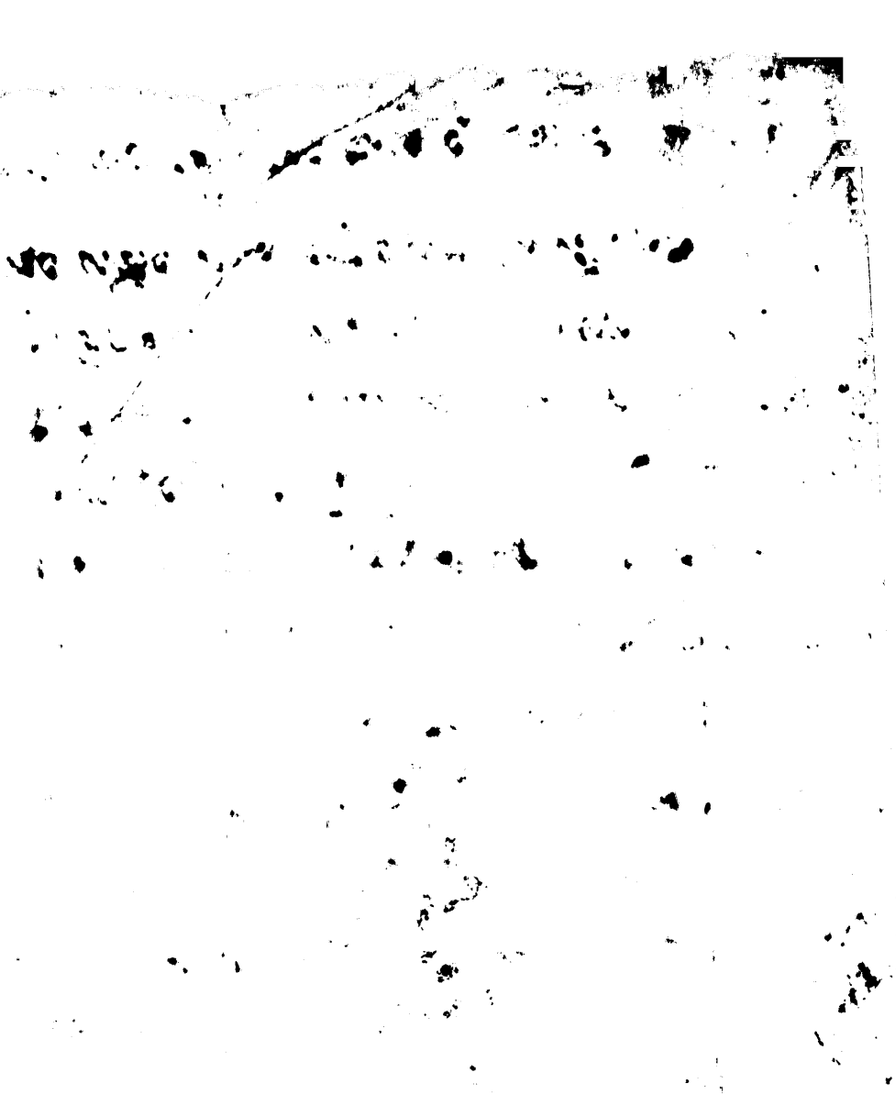

61 a

Da qual punto in cui si fa noto, che toccasse a me
L'onorevole incarico di dovervi oggi ragionare da
questo sacrosanto Pulpito, non più cessarono, di miei
le lagnanze, e le querele amarissime che a questo
punto medesimo io tenho tuttavolta rimbombarmi
all'orecchio. Molte e varie eran le voci di cui
mi sembrava assordare l'udito, e combatter sul cuore;
ma quelle di un nobile di vanto villanamente insulta-
to con ogni scorrea maniera di procedure vilmente
tanto ha prevaluto sull'animo mio, che proposto mi
sono di trattare pubblicamente la di lui causa in
questo stesso sacratissimo giorno. Altra mente altra
lingua so che si dovrebbe all'arduo non meno, che
all'eggregia nobilissima effrazione del cliente; ma
a mostrare il peso non men dell'affare, che la grave
che debitamente ne prendo si esige ogni sforzo
da me, ogni compatimento da lui, ed ogni atten-
zione di voi pure u. che arbitri voglio dell'affare
ed al cui giudizio mi appello. Un nobile è quasi
di una sfera la più eminente che fornito delle più
onorevoli credenziali, e degli ordini li più luminosi,
è spedito e remissione del suo principe in ambasce
presso residente
presso una Repubblica, la qual potrebbe col sol rifiutarlo
L'amor

L'amore guadagnarsi e la protezione validissima del potente sovrano. Figurava per questo a ragione ei vipromettersi ogni accoglienza benigna, ed ogni più distinto riguardo. Eppure fatta sue speranze deluse non riscuote che scherni, non ha che dispregi, e cadauno alle proprie mire ritirato non si cura di lui che negletto non ha chi lo miri in volto se non è per offenderlo. Se ne duole se ne lagna l'ambasciadore in segreto il mal accolto, che pur soffre e tace per risparmiare a quei sciocchi la pena di una sovrana maestà oltraggiata; ma [illegible] potrebbe mai immaginarsi di peggio che di soffrire che la stessa di Lui sofferenza non gioni che a provocare ognor più un insolenza maggiore? Di miei giudici voi di un tale contegno. Insolenza, se avesse cuore o modo, una ragione volerla, una stupidezza bruciarla! Voi giudici di miei di una tacciata di una enormità così fiera. Voi giudici di miei, ma voi pure ancora. Ah che pur troppo a molti, e molti che pronunciano sentenza vigorosa sopra basse mancanza si dovrebbe dir di Lui stesso il giudizio rivolgersi con quel rimprovero con cui già da Cristo si pronunciava. Ogni giorno dalla eterna maestà inoffabil di Dio presso la repubblica della ragionevole creatura il sacro libro si legge. Il rapporto

dell'

61 b

dell'imagine comprendolo voi, che troppo arrossisco a ventura nel farne l'adorazione. So io & che nulla si cura, che molto anzi disdegna un tanto nobile e gravissimo rifiuto, e che quindi possono a troppi gradi di probabilità emergere a noi quelle tante sventure che deploriamo; siccome d'altronde quindi stesso potremmo noi trarne la maggiore ventura. Due punti che troppo interessare debbono il vostro cuore & assicurarmi della vostra attenzione, siccome troppo interessano il mio & dover impiegar ogni forza & metterli nel loro più chiaro. Riflettete un momento e Bruno tosto a Cagno.

هذه الصورة تصف كيف أن ما هو الصواب تصدر على الصواب بل على شيء آخر يجب أن نعرفه. فإن الصواب ليس شيئاً
مجرداً يوجد في ذاته، بل هو دائماً صواب لشخص ما. فالصواب هو ما يجب أن يفعله شخص ما في موقف ما.
وهذا يعني أن الصواب يختلف باختلاف الأشخاص والمواقف. فما هو صواب لي قد لا يكون صواباً لك، وما
كان صواباً لي بالأمس قد لا يكون صواباً لي اليوم. وهذا ما يجعل الأخلاق علماً دقيقاً، لأنه يتطلب منا
أن نعرف ليس فقط ما هو الصواب بشكل عام، بل ما هو الصواب لهذا الشخص في هذا الموقف بالذات.
ولكن كيف نعرف ما يجب أن يفعله شخص ما في موقف معين؟ هنا يأتي دور الضمير. فالضمير هو
الصوت الداخلي الذي يخبرنا بما يجب أن نفعله. وهو ليس صوتاً خارجياً يأتينا من الآخرين، بل هو
جزء من تكويننا النفسي. ولكن الضمير ليس معصوماً عن الخطأ. فقد يكون مخطئاً أحياناً، وقد يحتاج
إلى تصحيح. ولهذا السبب فإن التربية الأخلاقية لا تقتصر على تعليم الناس ما هو الصواب، بل تتعداه
إلى تدريبهم على الاستماع إلى ضمائرهم وتطويرها.

ولكن كيف نعرف ما هو الصواب؟ هل هناك معيار نهائي نحتكم إليه؟ هذا سؤال قديم جداً، وقد حاول
الفلاسفة على مر العصور الإجابة عليه بطرق مختلفة. فبعضهم يقول إن الصواب هو ما يحقق السعادة
لأكبر عدد من الناس، وبعضهم يقول إن الصواب هو ما يتفق مع القانون الطبيعي الذي وضعه الله في
الكون، وبعضهم يقول إن الصواب هو ما يتفق مع العقل وحده. ولكل من هذه النظريات مزاياها
وعيوبها، وليس من السهل الحكم بينها بشكل قاطع.

ومع ذلك، فإن هناك بعض المبادئ العامة التي يتفق عليها معظم الناس. فمثلاً، يتفق الجميع تقريباً
على أن الكذب خطأ، وأن الوفاء بالوعود واجب، وأن احترام حياة الآخرين وممتلكاتهم أمر ضروري.
وهذه المبادئ تشكل ما يسمى بالحد الأدنى من الأخلاق المشتركة بين البشر. ولكن ما إن نتجاوز هذه
المبادئ العامة حتى نجد أنفسنا أمام مساحة واسعة من الاختلاف والجدل. فالأخلاق ليست علماً
جامداً يمكن تطبيقه بشكل آلي، بل هي فن يحتاج إلى الممارسة والتأمل والخبرة.

ومن هنا تأتي أهمية التربية الأخلاقية. فالتربية الأخلاقية لا تعني فقط تعليم الأطفال ما هو الصواب
وما هو الخطأ، بل تعني أيضاً مساعدتهم على تطوير ضمائرهم وتنمية قدرتهم على التفكير الأخلاقي
السليم. وهذا يتطلب منهجاً تربوياً متكاملاً يجمع بين النظرية والتطبيق، وبين العقل والعاطفة،
وبين الفرد والمجتمع. وهو منهج لا يمكن اختصاره في كتاب واحد أو درس واحد، بل هو عملية
مستمرة تستغرق سنوات طويلة من حياة الإنسان.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أن تجعل الإنسان قادراً على اتخاذ القرار الأخلاقي المناسب في
المواقف المختلفة التي يواجهها في حياته اليومية. وهذا يتطلب منه أن يكون قادراً على تحليل
الموقف الذي هو فيه، وعلى تحديد القيم والمبادئ التي يجب أن تحكم سلوكه في هذا الموقف، وعلى
اختيار السلوك الذي يحقق أكبر قدر ممكن من الخير والعدل. وهذه المهارات لا يمكن أن تتطور إلا
من خلال الممارسة والتدريب المستمرين.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحمل المسؤولية عن أفعاله
وعن نتائجها. فالإنسان الأخلاقي ليس هو الذي يتجنب الخطأ بأي ثمن، بل هو الذي يعترف بخطئه
عندما يخطئ، ويتعلم من أخطائه، ويسعى إلى إصلاح ما أفسده. وهذا يتطلب شجاعة أدبية كبيرة،
لأن الاعتراف بالخطأ ليس أمراً سهلاً على النفس البشرية. ولكنه أمر ضروري لتطور الإنسان
أخلاقياً ونفسياً.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على التعاطف مع الآخرين، أي على
وضع نفسه مكان الآخرين والشعور بما يشعرون به. وهذا يتطلب منه أن يكون قادراً على تجاوز
مصالحه الشخصية الضيقة، وعلى النظر إلى الأمور من وجهة نظر الآخرين. وهذا لا يعني أن يتخلى
الإنسان عن مصالحه الشخصية تماماً، فهذا أمر غير واقعي وغير مطلوب، ولكنه يعني أن يكون
قادراً على الموازنة بين مصالحه ومصالح الآخرين، وعلى اتخاذ القرار الذي يحقق أكبر قدر ممكن من
الخير العام.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على المشاركة في الحياة العامة
والمساهمة في بناء المجتمع الذي يعيش فيه. فالإنسان الأخلاقي ليس هو الذي ينعزل عن المجتمع
ويعيش لنفسه فقط، بل هو الذي يشارك في الحياة العامة ويساهم في تحسينها وتطويرها. وهذا
يتطلب منه أن يكون قادراً على التعاون مع الآخرين، وعلى العمل من أجل الصالح العام، وعلى
الدفاع عن الحقوق والعدالة. وهذه كلها قيم أساسية لا يمكن أن تتحقق إلا في مجتمع يؤمن بها
ويسعى إلى تطبيقها.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على التكيف مع التغيرات
المستمرة التي يشهدها العالم من حوله. فالعالم اليوم يتغير بسرعة كبيرة، وهذه التغيرات تطرح
على الإنسان تحديات أخلاقية جديدة لم يكن يعرفها من قبل. فالتطور التكنولوجي السريع، على
سبيل المثال، يطرح أسئلة أخلاقية جديدة تتعلق بالخصوصية وبالأمن وبالعدالة وبالمسؤولية. وهذه
الأسئلة لا يمكن أن تجد إجابات جاهزة في الماضي، بل يجب أن يجتهد الإنسان المعاصر في البحث
عن إجابات مناسبة لها. وهذا يتطلب منه أن يكون قادراً على التفكير النقدي والإبداعي، وعلى
التعلم المستمر، وعلى التكيف مع الجديد دون التخلي عن القديم الذي يستحق الاحتفاظ به.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق التوازن بين حاجاته
ورغباته الشخصية من جهة، وبين واجباته ومسؤولياته تجاه الآخرين من جهة أخرى. فالإنسان
الأخلاقي ليس هو الذي يضحي بكل شيء من أجل الآخرين، ولا هو الذي يهتم بنفسه فقط ولا
يبالي بالآخرين، بل هو الذي يحقق التوازن المناسب بين هذين الأمرين. وهذا يتطلب منه أن يكون
قادراً على ضبط النفس، وعلى تأجيل الإشباع، وعلى التضحية عند الضرورة، وعلى الاستمتاع
بالحياة دون إفراط أو تفريط.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق السعادة لنفسه
وللآخرين. فالسعادة هي الهدف الذي يسعى إليه كل إنسان، وهي الغاية التي تستحق أن نعيش من
أجلها. ولكن السعادة ليست شيئاً يمكن الحصول عليه بسهولة، بل هي تحتاج إلى جهد وصبر
ومثابرة. وهي لا تتحقق إلا لمن يستحقها، أي لمن يعمل من أجلها ويضحي في سبيلها. وهذا يعني
أن السعادة الحقيقية لا يمكن أن تتحقق إلا لمن يتبع الطريق الأخلاقي في الحياة، لأن هذا الطريق
هو الذي يؤدي إلى تحقيق الذات وإلى احترام الذات وإلى الشعور بالرضا عن النفس.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق السلام الداخلي
والخارجي. فالسلام الداخلي يتحقق عندما يكون الإنسان متصالحاً مع نفسه ومع ضميره، وعندما
يشعر أنه يعيش حياة ذات معنى وقيمة. والسلام الخارجي يتحقق عندما يعيش الإنسان في مجتمع
يسوده العدل والاحترام المتبادل، وعندما يشعر الإنسان بالأمن على نفسه وعلى أسرته وعلى
ممتلكاته. وهذان النوعان من السلام مرتبطان ببعضهما ارتباطاً وثيقاً، فلا يمكن أن يتحقق أحدهما
دون الآخر.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الحرية. فالحرية هي
القيمة التي يسعى إليها كل إنسان، وهي الشرط الذي لا يمكن أن تتحقق الكرامة الإنسانية إلا به.
ولكن الحرية ليست شيئاً يمكن أن يتحقق بشكل مطلق، بل هي تحتاج إلى ضوابط وحدود. فحرية
الإنسان تنتهي عندما تبدأ حرية الآخرين، وحرية الإنسان تتوقف عندما تتعارض مع القانون
الطبيعي الذي وضعه الله في الكون. وهذا يتطلب من الإنسان أن يكون قادراً على التمييز بين
الحرية الحقيقية والحرية الزائفة، وبين الحرية المسؤولة والحرية غير المسؤولة.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق العدالة. فالعدالة هي
القيمة التي يسعى إليها كل مجتمع، وهي الشرط الذي لا يمكن أن تتحقق السعادة الحقيقية إلا به.
ولكن العدالة ليست شيئاً يمكن أن يتحقق بشكل كامل، بل هي تحتاج إلى جهد مستمر وإلى
مراقبة دائمة وإلى تطوير مستمر. فالعدالة في مجتمع ما قد لا تكون عدالة في مجتمع آخر، والعدالة
في زمن ما قد لا تكون عدالة في زمن آخر. وهذا يتطلب من الإنسان أن يكون قادراً على التفكير
النقدي في القوانين والأعراف السائدة في مجتمعه، وعلى اقتراح التعديلات التي يراها ضرورية
لتحقيق العدالة بشكل أفضل.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الخير العام. فالخير
العام هو الخير الذي يعود بالنفع على جميع أفراد المجتمع، وليس على فرد أو جماعة بعينها. وهذا
يتطلب من الإنسان أن يكون قادراً على تجاوز مصالحه الشخصية الضيقة، وعلى العمل من أجل
المصلحة العامة، وعلى التضحية عند الضرورة من أجل الخير العام. وهذا يتطلب منه أن يكون
قادراً على التمييز بين الخير العام والخير الخاص، وعلى اتخاذ القرار الذي يحقق الخير العام حتى
لو تعارض مع الخير الخاص في بعض الأحيان.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الكرامة الإنسانية.
فالكرامة الإنسانية هي القيمة التي تعطي لكل إنسان قيمته الذاتية وتجعله يستحق الاحترام
والتقدير من الآخرين. وهذا يتطلب منه أن يكون قادراً على احترام نفسه وعلى احترام الآخرين،
وعلى رفض كل أشكال الإهانة والتحقير والاستغلال. وهذه كلها قيم أساسية لا يمكن أن تتحقق إلا
في مجتمع يؤمن بها ويسعى إلى تطبيقها.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الوحدة الداخلية.
فالوحدة الداخلية هي الحالة التي يكون فيها الإنسان متصالحاً مع نفسه، ومتسقاً مع قيمه
ومبادئه، ومنسجماً مع ضميره. وهذه الحالة لا يمكن أن تتحقق إلا إذا كان الإنسان قادراً على
التكامل بين جوانب شخصيته المختلفة، وعلى التوفيق بين رغباته المتعارضة، وعلى حل الصراعات
الداخلية بطريقة سليمة. وهذا يتطلب منه أن يكون قادراً على التأمل الذاتي، وعلى مراجعة النفس،
وعلى التوبة عند الخطأ.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الوحدة الخارجية.
فالوحدة الخارجية هي الحالة التي يكون فيها المجتمع متماسكاً ومتضامناً ومتعاوناً، وتسوده قيم
المحبة والتسامح والتعاون والتكافل. وهذه الحالة لا يمكن أن تتحقق إلا إذا كان أفراد المجتمع
يتمتعون بالصفات الأخلاقية التي ذكرناها سابقاً، وإذا كانوا يسعون إلى تحقيق الخير العام
والعدالة والكرامة الإنسانية. وهذه كلها أهداف كبيرة وعظيمة، ولكنها ليست مستحيلة التحقيق.
فالتاريخ يشهد على أن الإنسان قادر على تحقيق الكثير من هذه الأهداف إذا توفرت له الظروف
المناسبة والإرادة الصادقة والعزيمة القوية.

ولكن ما هي الظروف المناسبة؟ وما هي الإرادة الصادقة والعزيمة القوية؟ هذه أسئلة مهمة
وضرورية، ولكن الإجابة عليها ليست سهلة. فالظروف المناسبة تختلف من مجتمع إلى آخر، ومن
زمن إلى آخر، ومن شخص إلى آخر. والإرادة الصادقة والعزيمة القوية هي صفات شخصية لا يمكن
أن تتحقق إلا بالجهد والممارسة والتدريب المستمرين. ولكن هذا لا يعني أن نيأس أو أن نستسلم،
بل يعني أن نعمل بجد ومثابرة من أجل تحقيق هذه الأهداف، وأن نتحلى بالصبر والأمل في
المستقبل، وأن نؤمن بأن الخير سينتصر في النهاية على الشر، وأن العدالة ستسود في النهاية على
الظلم، وأن الحق سيظهر في النهاية على الباطل.

ومن أهم أهداف التربية الأخلاقية أيضاً أن تجعل الإنسان قادراً على تحقيق الحرية. فالحرية هي
القيمة التي يسعى إليها كل إنسان، وهي الشرط الذي لا يمكن أن تتحقق الكرامة الإنسانية إلا به.
ولكن الحرية ليست شيئاً يمكن أن يتحقق بشكل مطلق، بل هي تحتاج إلى ضوابط وحدود. فحرية
الإنسان تنتهي عندما تبدأ حرية الآخرين، وحرية الإنسان تتوقف عندما تتعارض مع القانون
الطبيعي الذي وضعه الله في الكون. وهذا يتطلب من الإنسان أن يكون قادراً على التمييز بين
الحرية الحقيقية والحرية الزائفة، وبين الحرية المسؤولة والحرية غير المسؤولة.

ع. سلام على عباده الذين اصطفى آلله خير امّا يشركون
ءاللهٗ خيرٌ امّا يشركون
ع. امّن خلق السّموات والارض وانزل لكم من السّماء ماءً فانبتنا به حدائق ذات بهجة ما كان لكم ان تنبتوا شجرها ءاله مّع آلله بل هم قومٌ يعدلون
ع. امّن جعل الارض قرارًا وجعل خلالها انهارًا وجعل لها رواسي وجعل بين البحرين حاجزًا ءاله مّع آلله بل اكثرهم لا يعلمون
ع. امّن يجيب المضطرّ اذا دعاه ويكشف السّوء ويجعلكم خلفاء الارض ءاله مّع آلله قليلًا ما تذكّرون
ع. امّن يهديكم في ظلمات البرّ والبحر ومن يرسل الرّياح بشرًا بين يدي رحمته ءاله مّع آلله تعالى آلله عمّا يشركون
ع. امّن يبدؤا الخلق ثمّ يعيده ومن يرزقكم من السّماء والارض ءاله مّع آلله قل هاتوا برهانكم ان كنتم صادقين
ع. قل لا يعلم من في السّموات والارض الغيب الّا آلله وما يشعرون ايّان يبعثون
ع. بل ادّارك علمهم في الاخرة بل هم في شكّ منها بل هم منها عمون
ع. وقال الّذين كفروا ءاذا كنّا ترابًا وءاباؤنا ءائنّا لمخرجون لقد وعدنا هذا نحن وءاباؤنا من قبل ان هذا الّا اساطير الاوّلين
ع. قل سيروا في الارض فانظروا كيف كان عاقبة المجرمين ولا تحزن عليهم ولا تكن في ضيق ممّا يمكرون
ع. ويقولون متى هذا الوعد ان كنتم صادقين قل عسى ان يكون ردف لكم بعض الّذي تستعجلون
ع. وانّ ربّك لذو فضل على النّاس ولكنّ اكثرهم لا يشكرون وانّ ربّك ليعلم ما تكنّ صدورهم وما يعلنون
ع. وما من غائبة في السّماء والارض الّا في كتاب مبين انّ هذا القرءان يقصّ على بني اسرءيل اكثر الّذي هم فيه يختلفون
ع. وانّه لهدًى ورحمة للمؤمنين انّ ربّك يقضي بينهم بحكمه وهو العزيز العليم فتوكّل على آلله انّك على الحقّ المبين
ع. انّك لا تسمع الموتى ولا تسمع الصّمّ الدّعاء اذا ولّوا مدبرين وما انت بهادي العمي عن ضلالتهم ان تسمع الّا من يؤمن بءايتنا فهم مسلمون
ع. واذا وقع القول عليهم اخرجنا لهم دابّة من الارض تكلّمهم انّ النّاس كانوا بءايتنا لا يوقنون
ع. ويوم نحشر من كلّ امّة فوجًا ممّن يكذّب بءايتنا فهم يوزعون حتّى اذا جاءو قال اكذّبتم بءايتي ولم تحيطوا بها علمًا امّاذا كنتم تعملون
ع. ووقع القول عليهم بما ظلموا فهم لا ينطقون ألم يروا انّا جعلنا اللّيل ليسكنوا فيه والنّهار مبصرًا انّ في ذلك لءايات لقوم يؤمنون
ع. ويوم ينفخ في الصّور ففزع من في السّموات ومن في الارض الّا من شاء آلله وكلّ ءاتوه داخرين وترى الجبال تحسبها جامدة وهي تمرّ مرّ السّحاب صنع آلله الّذي اتقن كلّ شيء انّه خبير بما تفعلون
ع. من جاء بالحسنة فله خير منها وهم من فزع يومئذ ءامنون ومن جاء بالسّيّئة فكبّت وجوههم في النّار هل تجزون الّا ما كنتم تعملون
ع. انّما امرت ان اعبد ربّ هذه البلدة الّذي حرّمها وله كلّ شيء وامرت ان اكون من المسلمين وان اتلوا القرءان فمن اهتدى فانّما يهتدي لنفسه ومن ضلّ فقل انّما انا من المنذرين وقل الحمد لله سيريكم ءايته فتعرفونها وما ربّك بغافل عمّا تعملون

طسم تلك ءايات الكتاب المبين نتلوا عليك من نبإ موسى وفرعون بالحقّ لقوم يؤمنون

کرنے کا حکم دیا۔ اس حکم کی تعمیل میں ۱۲ مئی ۱۹۳۷ء کو ۱۰ بجے دن کے قریب ۱۰۰ سپاہی اور ۱۰ افسر ۱۰ موٹر لاریوں میں سوار ہو کر ۱۱ بجے دن کے قریب موضع کوٹ مراد پہنچے۔ وہاں پہنچ کر معلوم ہوا کہ ۱۰ بجے دن کے قریب ۱۰۰ مسلح آدمی موضع کوٹ مراد کے قریب جمع ہو گئے ہیں۔ اس پر ۱۰ سپاہی اور ۱۰ افسر موضع کوٹ مراد کے قریب پہنچے۔ وہاں پہنچ کر معلوم ہوا کہ

0429b